

Reserva formulada pel Principat d'Andorra a l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents, esmenada pel Protocol de modificació de la Convenció de 1972

“El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 48 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia.”

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 d'octubre del 2006 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Amb la intenció de lluitar en el pla internacional contra l'ús incontrolat dels estupefaents, es van adoptar, en el si de l'Organització de les Nacions Unides, una sèrie de Convenis en la matèria: la Convenció única sobre estupefaents, feta a Nova York el 30 de març de 1961, esmenada pel Protocol de 1972 de modificació de la Convenció, el Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971, i finalment el Conveni contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes, fet a Viena el 20 de desembre de 1988, i del qual el Principat d'Andorra és membre des del 23 d'octubre de 1999.

En coherència amb el compromís d'Andorra de lluitar contra el tràfic il·lícit de drogues i d'assegurar l'ús d'aquestes substàncies per a les finalitats mèdiques per a les quals són realment eficaces, el Govern d'Andorra considera oportú adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes.

Aquest Conveni, fet a Viena el 21 de febrer de 1971, i que va entrar en vigor el 16 d'agost de 1976, 90 dies després que 40 estats haguessin entrat a formar part i que actualment compta amb més de 175 estats part, disposa que l'expressió jurídica “substàncies psicòtropes” designa les substàncies naturals o sintètiques, així com els productes naturals enumerats en les 4 llistes que figuren en l'annex del Conveni. El Conveni preveu un règim de control diferent per a les substàncies de cada llista, de conformitat amb les necessitats d'efectuar controls més o menys estrictes a les diferents substàncies psicòtropes en funció del seu valor terapèutic i del risc d'un ús abusiu.

La Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents, és l'òrgan de control independent i quasi judicial encarregat de supervisar l'aplicació dels tractats internacionals relatius al control de les drogues, d'aplicar les mesures de control establertes pel Conveni, i de promoure l'assoliment dels seus objectius mitjançant un diàleg permanent amb els Governos. Aquestes mesures de control que representen les disposicions mínimes que els governs han d'aplicar de manera continuada, tenen com a objectiu protegir la salut i el benestar públics. Amb l'adopció d'aquest instrument, la comunitat internacional reconeix que l'abús de les substàncies psicòtropes representa un problema seriós per a la salut de les persones i que pot constituir una amenaça per a les estructures socials i econòmiques normals, i que els perills d'un ús abusiu de les drogues i el seu tràfic il·lícit només poden ser combatuts amb èxit mitjançant mesures coordinades a nivell nacional i internacional.

En aquest sentit, l'adhesió d'Andorra a aquest Conveni és urgent ja que cal ser coherents en la política d'ús racional dels medicaments i cal lluitar contra les drogodependències.

L'any 1977, es va adoptar a Andorra, el Reglament de medicaments que prohibeix al Principat l'extracció, la producció, la transformació, la preparació, la possessió, l'oferta, la distribució, la compra, la venda, la importació, l'exportació, la cessió de plantes, trossos de plantes i substàncies estupefaents per qualsevol ús que no sigui la medicina o la farmàcia, instrument que s'adequa a les mesures establertes pel Conveni. La legislació farmacèutica vigent a Andorra també és actualment conforme a les disposicions particulars per a les substàncies estupefaents i els preparats previstes en el Conveni.

Pel que fa al comerç internacional, el Principat sempre ha seguit les disposicions especials del Conveni, vist que els països veïns dels quals Andorra importa els medicaments psicòtrops les apliquen de forma estricta. De fet, el Govern, responsable d'importar les substàncies i els medicaments estupefaents, no realitza cap activitat d'exportació, degut a què només s'importen les quantitats necessàries per als tractaments emprats habitualment al país.

L'adhesió d'Andorra al Conveni facilitarà la importació d'aquests medicaments, tot i que Andorra ja compleix amb les disposicions del Conveni com la declaració de les importacions, de conformitat amb el Reglament de notificació de la importació de certes substàncies i preparats que les contenen de 9 de juny de 1993, i la redacció d'informes lliurats a la Junta.

Finalment el Pla Nacional contra les drogodependències també inclou mesures contra l'ús indegut de substàncies psicòtropes.

A nivell de procediment, l'article 31 del Conveni sobre substàncies psicòtropes tracta de la solució de les controvèrsies eventuales que podrien sorgir entre els estats relatives a la interpretació o l'aplicació del Conveni. En el cas en què la controvèrsia que pogués sorgir entre les parts no es resolgués per les diferents vies que s'especifiquen (negociació, mediació, investigació, conciliació, arbitratge o altres recursos pacífics), se sotmetria la qüestió a la Cort Internacional de Justícia.

En aquest sentit, el Principat d'Andorra formula una reserva al respecte, ja que, tot i reconeixent la competència de la Cort Internacional de Justícia, supedita la seva actuació a l'acord de totes les parts implicades en la controvèrsia.

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'article 31 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Tenint en compte l'exposat s'aprova:

L'adhesió al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra del Conveni esmentat.

Casa de la Vall, 27 d'octubre del 2006

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971

Preàmbul

Les parts,

Preocupades per la salut física i moral de la humanitat;

Advertint amb inquietud els problemes sanitaris i socials que origina l'ús indegut de certes substàncies psicòtropes;

Decidides a prevenir i combatre l'ús indegut d'aquestes substàncies i el tràfic il·lícit a què dona lloc;

Considerant que és necessari prendre mesures rigoroses per restringir l'ús d'aquestes substàncies a finalitats lícites;

Reconeixent que l'ús de substàncies psicòtropes per a finalitats mèdiques i científiques és indispensable i que no ha de restringir-se indegudament la seva disponibilitat per a aquestes finalitats;

Estimant que, per ser eficaces, les mesures contra l'ús indegut d'aquestes substàncies requereixen una acció concertada i universal;

Reconeixent la competència de l'organització de les Nacions Unides en matèria de fiscalització de substàncies psicòtropes i desitjoses que els òrgans internacionals interessats exerceixin la seva activitat dins del marc de dita Organització;

Reconeixent que per a aquests efectes és necessari un conveni internacional;

Convenen el següent:

Article 1

Termes utilitzats

Llevat que s'indiqui el contrari o que el context exigeixi una altra interpretació, els termes següents d'aquest Conveni tenen el significat que s'indica següidament:

- a) Per "Consell" s'entén el Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides.
- b) Per "Comissió" s'entén la Comissió d'Estupefaents del Consell.
- c) Per "Junta" s'entén la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefaents establerta a la Convenció Única de 1961 sobre Estupefaents.
- d) Per "secretari general" s'entén el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.
- e) Per "substància psicòtrope" s'entén qualsevol substància, natural o sintètica, o qualsevol material natural de la Llista I, II, III o IV.

f) Per "preparat" s'entén:

i) Tota solució o barreja, en qualsevol estat físic, que contingui una o més substàncies psicòtropes.

ii) Una o més substàncies psicòtropes en forma dosificada.

g) Per "Llista I", "Llista II", "Llista III" i "Llista IV" s'entén les Llistes de substàncies psicòtropes que amb aquesta numeració s'annexen a aquest Conveni, amb les modificacions que s'hi introdueixin de conformitat amb l'article 2.

h) Per "exportació" i "importació" s'entén, en els seus respectius sentits, el transport material d'una substància psicòtrope d'un estat a un altre estat.

i) Per "fabricació" s'entén tots els processos que permetin obtenir substàncies psicòtropes, incloses la refinació i la transformació de substàncies psicòtropes en altres substàncies psicòtropes. El terme inclou igualment l'elaboració de preparats diferents dels elaborats amb recepta a les farmàcies.

j) Per "tràfic il·lícit" s'entén la fabricació o el tràfic de substàncies psicòtropes contraris a les disposicions d'aquest Conveni.

k) Per "regió" s'entén tota part d'un estat que, de conformitat amb l'article 28, es consideri com a entitat separada als efectes d'aquest Conveni.

l) Per "locals" s'entén els edificis o les seves dependències, alhora que els terrenys annexos a aquells.

Article 2

Abast de la fiscalització de les substàncies

1. Si alguna de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tenen informació sobre una substància no subjecta encara a fiscalització internacional que, al seu entendre, exigeix la inclusió d'aquesta substància en qualsevol de les Llistes d'aquest Conveni, han de fer una notificació al secretari general i han de facilitar-li informació que hi doni suport. Aquest procediment s'aplica també quan alguna de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tenen informació que justifiqui la transferència d'una substància d'una d'aquestes Llistes a una altra o l'eliminació d'una substància de les Llistes.

2. El secretari general ha de trametre aquesta notificació i les dades que consideri pertinents a les parts, a la Comissió i, quan la notificació procedeixi d'una de les parts, a l'Organització Mundial de la Salut.

3. Si les dades trameses amb la notificació indiquen que la substància és de les que convé incloure a la Llista I o a la Llista II de conformitat amb l'apartat 4, les parts han d'examinar, tenint en compte tota la informació de què disposin, la possibilitat d'aplicar provisionalment a la substància totes les mesures de fiscalització que regeixin per a les substàncies de la Llista I o de la Llista II, segons escaigui.

4. Si l'Organització Mundial de la Salut comprova:

a) Que la substància pot produir:

i) 1) Un estat de dependència i

2) Estimulació o depressió del sistema nerviós central, que tinguin com a resultat al·lucinacions o trastorns de la funció motora o del judici o del comportament o de la percepció o de l'estat d'ànim, o

ii) Un ús indegut anàleg i efectes nocius semblants als d'una substància de la Llista I, II, III o IV, i

b) Que hi ha proves suficients que la substància és o pot ser objecte d'un ús indegut tal que constitueixi un problema sanitari i social que justifiqui la seva fiscalització internacional, l'Organització Mundial de la Salut ha de comunicar a la Comissió un dictamen sobre la substància, inclòs l'abast o la probabilitat de l'ús indegut, el grau de gravetat del problema sanitari i social i el grau d'utilitat de la substància en terapèutica mèdica, juntament amb qualsevol recomanació sobre les mesures de fiscalització, si escau, que resultin apropiades segons el seu dictamen.

5. La Comissió, tenint en compte la comunicació de l'Organització Mundial de la Salut, els dictàmens de la qual són determinants en qüestions mèdiques i científiques, i tenint presents els factors econòmics, socials, jurídics, administratius i d'altra índole que consideri oportuns, pot agregar la substància a la Llista I, II, III o IV. La Comissió pot sol·licitar

informació ulterior de l'Organització Mundial de la Salut o d'altres fonts adequades.

6. Si una notificació feta en virtut de l'apartat 1 es refereix a una substància ja inclosa en una de les Llistes, l'Organització Mundial de la Salut ha de comunicar a la Comissió un nou dictamen sobre la substància formulat de conformitat amb l'apartat 4, alhora que qualsevol nova recomanació sobre les mesures de fiscalització que consideri apropiades segons el seu dictamen. La Comissió, tenint en compte la comunicació de l'Organització Mundial de la Salut prevista a l'apartat 5 i prenent en consideració els factors esmentats en aquell apartat, pot decidir que la substància sigui transferida d'una Llista a una altra o retirada de les Llistes.

7. Tota decisió que prengui la Comissió de conformitat amb aquest article ha de ser comunicada pel secretari general a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres que siguin parts en aquest Conveni, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta. Tal decisió tindrà ple efecte respecte de cadascuna de les parts 180 dies després de la data de tal comunicació, excepte per a qualsevol part que dins d'aquest termini, si es tracta d'una decisió d'agregar una substància a una Llista, hagi notificat per escrit al secretari general que, per circumstàncies excepcionals, no està en condicions de donar efecte respecte a aquesta substància a totes les disposicions del Conveni aplicables a les substàncies de dita Llista. A la notificació s'han d'indicar les raons d'aquesta mesura excepcional. Malgrat la seva notificació, la part ha d'aplicar, com a mínim, les mesures de fiscalització que s'indiquen a continuació:

a) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista I ha de tenir en compte, dins del possible, les mesures especials de fiscalització enumerades a l'article 7 i, respecte de dita substància ha de:

i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució segons el que preveu l'article 8 per a les substàncies de la Llista II.

ii) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx segons el

que preveu l'article 9 per a les substàncies de la Llista II.

iii) Complir les obligacions relatives a l'exportació i a la importació previstes per l'article 12, excepte per allò que fa a una altra part que hagi fet tal notificació per a la substància de què es tracti.

iv) Complir les obligacions previstes per l'article 13 per a les substàncies de la Llista II quant a la prohibició i les restriccions a l'exportació i la importació.

v) Presentar a la Junta informes estadístics de conformitat amb la lletra a de l'apartat 4 de l'article 16.

vi) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o els reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

b) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista II, respecte de dita substància ha de:

i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució de conformitat amb l'article 8.

ii) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx de conformitat amb l'article 9.

iii) Complir les obligacions relatives a l'exportació i a la importació previstes per l'article 12, excepte per allò que fa a una altra part que hagi fet tal notificació per a la substància de què es tracti.

iv) Complir les obligacions previstes per l'article 13 quant a la prohibició i a les restriccions a l'exportació i a la importació.

v) Presentar a la Junta informes estadístics de conformitat amb les lletres a, c i d de l'apartat 4 de l'article 16.

vi) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o als reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

c) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista

ta III, respecte de dita substància ha de:

- i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució de conformitat amb l'article 8.
- ii) Exigir receptes mèdiques per al subministrament o despatx de conformitat amb l'article 9.
- iii) Complir les obligacions relatives a l'exportació i a la importació previstes per l'article 12, excepte per allò que fa a una altra part que hagi fet tal notificació per a la substància de què es tracti.
- iv) Complir les obligacions previstes per l'article 13 quant a la prohibició i a les restriccions a l'exportació i a la importació.
- v) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o als reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

d) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància no subjecta amb anterioritat a fiscalització que s'agregui a la Llista IV, respecte de dita substància ha de:

- i) Exigir llicències per a la fabricació, el comerç i la distribució de conformitat amb l'article 8.
- ii) Complir les obligacions previstes per l'article 13 quant a la prohibició i a les restriccions a l'exportació i a la importació.
- iii) Adoptar mesures, de conformitat amb l'article 22, per a la repressió dels actes contraris a les lleis o als reglaments que s'adoptin en compliment de les obligacions esmentades.

e) La part que hagi fet tal notificació al secretari general respecte d'una substància transferida a una Llista per a la qual es prevegin mesures de fiscalització i obligacions més estrictes ha d'aplicar com a mínim totes les disposicions d'aquest Conveni que regeixin per a la Llista de la qual s'hagi transferit la substància.

8.

a) Les decisions de la Comissió adoptades en virtut d'aquest article estan subjectes a revisió del Consell quan així ho sol·liciti qualsevol de les parts, dins d'un termini de 180 dies a partir

del moment en què hagi rebut la notificació de la decisió. La sol·licitud de revisió s'ha d'enviar al secretari general juntament amb tota la informació pertinent en què es basi dita sol·licitud de revisió.

b) El secretari general ha de trametre còpies de la sol·licitud de revisió i de la informació pertinent a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a totes les parts i les ha de convidar a presentar observacions dins del termini de noranta dies. Totes les observacions que es rebin s'han de sotmetre al Consell perquè les examini.

c) El Consell pot confirmar, modificar o revocar la decisió de la Comissió. La notificació de la decisió del Consell s'ha de trametre a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres parts en aquest Conveni, a la Comissió, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta.

d) Mentre estigui pendent la revisió, roman en vigor, amb subjecció a l'apartat 7, la decisió original de la Comissió.

9. Les parts han de fer tot el possible per aplicar les mesures de supervisió que siguin factibles a les substàncies no subjectes a les disposicions d'aquest Conveni però que puguin ser utilitzades per a la fabricació il·lícita de substàncies psicòtropes.

Article 3

Disposicions especials relatives a la fiscalització dels preparats

1. Excepte el que preveuen els apartats següents d'aquest article, tot preparat ha d'estar subjecte a les mateixes mesures de fiscalització que la substància psicòtrope que contingui i, si conté més d'una d'aquestes substàncies, a les mesures aplicables a la substància que sigui objecte de la fiscalització més rigorosa.

2. Si un preparat que contingui una substància psicòtrope diferent de les de la Llista I té una composició tal que el risc d'ús indegut és nul o insignificant i la substància no pot recuperar-se per mitjans aplicables fàcilment a una quantitat que es presti a ús indegut, de mane-

ra que tal preparat no dona lloc a un problema sanitari i social, el preparat pot quedar exempt d'algunes de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni de conformitat amb el que preveu l'apartat 3.

3. Si una part emet un dictamen en virtut de l'apartat anterior sobre un preparat, pot decidir que tal preparat quedi exempt, en el seu país o en una de les seves regions, de totes o algunes de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni, excepte per allò prescrit respecte a:

a) Article 8 (Llicències), pel que fa a la fabricació.

b) Article 11 (Registres), pel que fa als preparats exempts.

c) Article 13 (Prohibició i restriccions a l'exportació i a la importació).

d) Article 15 (Inspecció), pel que fa a la fabricació.

e) Article 16 (Informes que han de fornir les parts), pel que fa als preparats exempts.

f) Article 22 (Disposicions penals) en la mesura necessària per a la repressió d'actes contraris a les lleis o als reglaments dictats de conformitat amb les obligacions anteriors.

Dita part ha de notificar al secretari general tal decisió, el nom i la composició del preparat exempt i les mesures de fiscalització de què hagi quedat exempt. El secretari general ha de trametre la notificació a la resta de parts, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta.

4. Si alguna de les parts o l'Organització Mundial de la Salut tenen informació sobre un preparat exempt de conformitat amb l'apartat 3, que al seu criteri exigeixi que es posi fi, totalment o parcial, a l'exempció, han de fer una notificació al secretari general i li han de facilitar informació que hi doni suport. El secretari general ha de trametre aquesta notificació i les dades que consideri pertinents a les parts, a la Comissió i, quan la notificació procedeixi d'una de les parts, a l'Organització Mundial de la Salut. L'Organització Mundial de la Salut ha de comunicar a la Comissió un dictamen sobre el preparat, en relació amb els punts esmentats en l'apartat 2, juntament amb una reco-

manació sobre les mesures de fiscalització, si escau, de què hagi de deixar d'estar exempt el preparat. La Comissió, prenent en consideració la comunicació de l'Organització Mundial de la Salut, el dictamen de la qual és determinant en qüestions mèdiques i científiques, i tenint en compte els factors econòmics, socials, jurídics, administratius i d'altra índole que estimi pertinents, pot decidir posar fi a l'exempció del preparat d'una o de totes les mesures de fiscalització. Tota decisió que prengui la Comissió de conformitat amb aquest apartat ha de ser comunicada pel secretari general a tots els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, als estats no membres que siguin parts en aquest Conveni, a l'Organització Mundial de la Salut i a la Junta. Totes les parts han de disposar allò necessari per posar fi a l'exempció de la mesura o les mesures de fiscalització en qüestió en un termini de 180 dies a partir de la data de la comunicació del secretari general.

Article 4

Altres disposicions especials relatives a l'abast de la fiscalització

Respecte de les substàncies psicòtropes diferents de les de la Llista I, les parts poden permetre:

- a) El transport per viatgers internacionals de petites quantitats de preparats per al seu ús personal; cadascuna de les parts pot, tanmateix, assegurar-se que aquests preparats han estat obtinguts legalment.
- b) L'ús d'aquestes substàncies a la indústria per a la fabricació de substàncies o productes no psicòtrops, amb subjecció a l'aplicació de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni fins que les substàncies psicòtropes es trobin en tal estat que a la pràctica no puguin ser usades indegudament ni recuperades.
- c) L'ús d'aquestes substàncies, amb subjecció a l'aplicació de les mesures de fiscalització previstes en aquest Conveni, per a la captura d'animals per persones expressament autoritzades per les autoritats competents a usar aquestes substàncies amb aquesta finalitat.

Article 5

Limitació de l'ús a les finalitats mèdiques i científiques

1. Cadascuna de les parts ha de limitar l'ús de les substàncies de la Llista I segons el que preveu l'article 7.

2. Excepte el que preveu l'article 4, cadascuna de les parts ha de limitar a finalitats mèdiques i científiques, pels mitjans que estimi apropiats, la fabricació, l'exportació, la importació, la distribució, les existències, el comerç, l'ús i la possessió de les substàncies de les Llistes II, III i IV.

3. És desitjable que les parts no permetin la possessió de les substàncies de les Llistes II, III i IV si no és amb autorització legal.

Article 6

Administració especial

És desitjable que, per als efectes de l'aplicació de les disposicions d'aquest Conveni, cadascuna de les parts estableixi i mantingui una administració especial, que podria convenir que fos la mateixa que l'administració especial establerta en virtut de les disposicions dels convenis per a la fiscalització dels estupefaents, o que actuï en estreta col·laboració amb ella.

Article 7

Disposicions especials aplicables a les substàncies de la Llista I

Pel que fa a les substàncies de la Llista I, les parts han de:

- a) Prohibir tot ús, excepte el que amb finalitats científiques i mèdiques molt limitades facin persones degudament autoritzades en establiments mèdics o científics que estiguin sota la fiscalització directa dels seus governs o expressament aprovats per ells.
- b) Exigir que la fabricació, el comerç, la distribució i la possessió estiguin sotmesos a un règim especial de llicències o autorització prèvia.
- c) Exercir una vigilància estricta de les activitats i els actes esmentats en les lletres a i b.
- d) Limitar la quantitat subministrada a una persona degudament autoritzada a la quantitat necessària per a la finalitat a què es refereix l'autorització.

e) Exigir que les persones que exercixin funcions mèdiques o científiques portin registres de l'adquisició de les substàncies i dels detalls del seu ús; aquests registres s'han de conservar com a mínim durant dos anys després de l'últim ús que s'hi hagi anotat.

f) Prohibir l'exportació i la importació d'aquestes substàncies excepte quant tant l'exportador com l'importador siguin autoritats competents o organismes del país o regió exportador i importador, respectivament, o altres persones o empreses que estiguin expressament autoritzades per les autoritats competents del seu país o regió per a aquest propòsit. Els requeriments establerts en l'apartat 1 de l'article 12 per a les autoritzacions d'exportació i importació de les substàncies de la Llista II s'han d'aplicar igualment a les substàncies de la Llista I.

Article 8

Llicències

1. Les parts han d'exigir que la fabricació, el comerç (inclòs el comerç d'exportació i importació) i la distribució de les substàncies incloses a les Llistes II, III i IV estiguin sotmesos a un règim de llicències o a un altre règim de fiscalització anàleg.

2. Les parts han de:

- a) Exercir una fiscalització sobre totes les persones i empreses degudament autoritzades que es dediquin a la fabricació, el comerç (inclòs el comerç d'exportació i importació) o la distribució de les substàncies a què es refereix l'apartat 1.
- b) Sotmetre a un règim de llicències o a un altre règim de fiscalització anàleg als establiments i als locals en què es realitzi tal fabricació, comerç o distribució.
- c) Disposar que en aquests establiments i locals es prenguin mesures de seguretat per evitar robatoris o altres desviacions de les existències.
3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 d'aquest article relatives a llicències o a un altre règim de fiscalització anàleg no s'han d'aplicar necessàriament a les persones degudament autoritzades per

exercir funcions terapèutiques o científiques, i mentre les exerceixin.

4. Les parts han d'exigir que totes les persones a qui es concedeixin llicències en virtut d'aquest Conveni o que estiguin altrament autoritzades segons el que preveu l'apartat 1 d'aquest article o la lletra b de l'article 7, tinguin les qualitats idònies per aplicar fidelment i eficaçment les disposicions de les lleis i els reglaments que es dictin per donar compliment a aquest Conveni.

Article 9

Receptes mèdiques

1. Les parts han d'exigir que les substàncies de les Llistes II, III i IV se subministrin o despatxin únicament amb recepta mèdica quan es destinin a l'ús de particulars, llevat en el cas que aquests puguin legalment obtenir, usar, despatxar o administrar aquestes substàncies en l'exercici degudament autoritzat de funcions terapèutiques o científiques.

2. Les parts han de prendre mesures per assegurar que les receptes en què es prescriuin substàncies de les Llistes II, III i IV s'expedeixin de conformitat amb les exigències de la bona pràctica mèdica i amb subjecció a la reglamentació necessària, particularment quant al nombre de vegades que poden ser despatxades i a la durada de la seva validesa, per protegir la salut i el benestar públics.

3. Malgrat el que preveu l'apartat 1, una part pot, quan al seu criteri les circumstàncies locals així ho exigeixin i amb les condicions que pugui estipular, inclosa l'obligació de portar un registre, autoritzar als farmacèutics i a altres minoristes amb llicència designats per les autoritats sanitàries competents del país o d'una part d'aquest a que subministrin, a la seva discreció i sense recepta, per a ús de particulars amb finalitats mèdiques en casos excepcionals, petites quantitats de substàncies de les Llistes III i IV, dins dels límits que determinin les parts.

Article 10

Advertiments en els paquets i propaganda

1. Cadascuna de les parts ha d'exigir, tenint en compte els reglaments o les recomanacions pertinents de l'Organització Mundial de la Salut, que a les

etiquetes, quan sigui possible, i sempre a la fulla o al fullet que acompanyi els paquets en què es posin a la venda substàncies psicòtropes, es donin instruccions per al seu ús, alhora que els avisos i els advertiments que siguin necessaris al seu criteri per a la seguretat de l'usuari.

2. Cadascuna de les parts ha de prohibir la propaganda de les substàncies psicòtropes adreçada al públic en general, prenent degudament en consideració les seves disposicions constitucionals.

Article 11

Registres

1. Respecte a les substàncies de la Llista I, les parts han d'exigir que els fabricants i totes les altres persones autoritzades en virtut de l'article 7 per comerciar amb aquestes substàncies i distribuir-les portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin els detalls de les quantitats fabricades o emmagatzemades, i, per a cada adquisició i cada lliurament, els detalls de la quantitat, la data, el proveïdor i la persona que les rebí.

2. Respecte a les substàncies de les Llistes II i III, les parts han d'exigir que els fabricants, els majoristes, els exportadors i els importadors portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin els detalls de les quantitats fabricades i, per a cada adquisició i cada lliurament, els detalls de la quantitat, la data, el proveïdor i la persona que les rebí, prenent degudament en consideració les seves disposicions constitucionals.

3. Respecte a les substàncies de la Llista II, les parts han d'exigir que els minoristes, les institucions d'hospitalització i assistència i les institucions científiques portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin, per a cada adquisició i cada lliurament, els detalls de la quantitat, la data, el proveïdor i la persona que les rebí.

4. Les parts han de procurar, pels procediments adequats i tenint en compte les pràctiques professionals i comercials dels seus països, que la informació sobre l'adquisició i el lliurament de les substàncies de la Llista III pels minoristes, les institucions d'hospitalització i assistència

i les institucions científiques pugui consultar-se fàcilment.

5. Respecte a les substàncies de la Llista IV, les parts han d'exigir que els fabricants, els exportadors i els importadors portin registres, de la forma que determini cada part, en què constin les quantitats fabricades, exportades i importades.

6. Les parts han d'exigir als fabricants de preparats exempts de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 3 que portin registres en què consti la quantitat de cada substància psicòtropla utilitzada per a la fabricació d'un preparat exempt, la natura, la quantitat total i el destí inicial del preparat exempt fabricat amb aquesta substància.

7. Les parts han de procurar que els registres i la informació esmentats en aquest article que es requereixin per als informes previstos a l'article 16 es conservin com a mínim durant dos anys.

Article 12

Disposicions relatives al comerç internacional

1.

a) Tota part que permeti l'exportació o la importació de substàncies de les Llistes I o II ha d'exigir que s'obtingui una autorització separada d'importació o exportació, en un formulari que establirà la Comissió, per a cada exportació o importació, ja es tracti d'una o més substàncies.

b) En aquesta autorització s'ha d'indicar la denominació comú internacional de la substància o, en el seu defecte, la designació de la substància a la Llista, la quantitat que ha d'exportar-se o importar-se, la forma farmacèutica, el nom i l'adreça de l'exportador i de l'importador, i el període dins del qual ha d'efectuar-se l'exportació o la importació. Si la substància s'exporta o s'importa en forma de preparat, s'ha d'indicar a més el nom del preparat, si existeix. L'autorització d'exportació ha d'indicar, a més, el número i la data de l'autorització d'importació i l'autoritat que l'ha expedit.

c) Abans de concedir una autorització d'exportació, les parts han d'exigir que es presenti una autorització d'im-

portació, expedida per les autoritats competents del país o regió d'importació, que acrediti que ha estat aprovada la importació de la substància o de les substàncies que s'hi esmenten, i tal autorització ha de ser presentada per la persona o l'establiment que sol·liciti l'autorització d'exportació.

d) Cada expedició ha d'anar acompanyada d'una còpia de l'autorització d'exportació, i el govern que l'hagi lliurat n'ha d'enviar una còpia al govern del país o regió d'importació.

e) Un cop efectuada la importació, el govern del país o regió d'importació ha de retornar l'autorització d'exportació al govern del país o regió d'exportació amb una nota que acrediti la quantitat efectivament importada.

2.

a) Les parts han d'exigir que per a cada exportació de substàncies de la Llista III els exportadors preparin una declaració per triplicat, estesa en un formulari segons un model establert per la Comissió, amb la informació següent:

- i) El nom i l'adreça de l'exportador i de l'importador.
- ii) La denominació comú internacional de la substància o, en el seu defecte, la designació de la substància a la Llista.
- iii) La quantitat i la forma farmacèutica en què la substància s'exporti i, si es fa en forma de preparat, el nom del preparat, si existeix.
- iv) La data de tramesa.

b) Els exportadors han de presentar a les autoritats competents del seu país o regió dues còpies d'aquesta declaració i han d'adjuntar a la seva tramesa la tercera còpia.

c) La part del territori de la qual s'hagi exportat una substància de la Llista III ha d'enviar a les autoritats competents del país o regió d'importació, com abans millor i, en tot cas, dins dels noranta dies següents a la data de tramesa, per correu certificat amb acusament de recepció, una còpia de la declaració rebuda de l'exportador.

d) Les parts poden exigir que, en rebre l'expedició, l'importador remeti a les autoritats competents del seu país o regió la còpia que acompanyi a l'expedi-

ció, degudament endossada, indicant les quantitats rebudes i la data de la seva recepció.

3. Respecte de les substàncies de les Llistes I i II s'han d'aplicar les disposicions addicionals següents:

a) Les parts han d'exercir als ports francs i a les zones franques la mateixa supervisió i fiscalització que en altres parts del seu territori, sense perjudici que puguin aplicar mesures més severes.

b) Queden prohibides les exportacions adreçades a un apartat postal o a un banc al compte d'una persona diferent de la designada a l'autorització d'exportació.

c) Queden prohibides les exportacions de substàncies de la Llista I adreçades a un magatzem de duanes. Queden prohibides les exportacions de substàncies de la Llista II adreçades a un magatzem de duanes, a menys que, a l'autorització d'importació presentada per la persona o l'establiment que sol·licita l'autorització d'exportació, el govern del país importador acrediti que ha aprovat la importació per al seu dipòsit en un magatzem de duanes. En aquest cas, l'autorització d'exportació ha d'acreditar que l'exportació es fa amb aquest destí. Per retirar una expedició consignada al magatzem de duanes és necessari un permís de les autoritats a la jurisdicció de les quals estigui sotmès el magatzem i, si es destina a l'estranger, s'ha de considerar com a una nova exportació en el sentit d'aquest Conveni.

d) Les expedicions que entrin en el territori d'una part o en surtin sense anar acompanyades d'una autorització d'exportació han de ser detingudes per les autoritats competents.

e) Cap part ha de permetre que passin a través del seu territori substàncies expedides a un altre país, siguin o no descarregades del vehicle que les transporta, a menys que es presenti a les autoritats competents d'aquesta part una còpia de l'autorització d'exportació corresponent a l'expedició.

f) Les autoritats competents d'un país o regió que hagin permès el trànsit d'una expedició de substàncies han

d'adoptar totes les mesures necessàries per impedir que es doni a l'expedició un destí diferent de l'indicat a la còpia de l'autorització d'exportació que l'acompanyi, a menys que el govern del país o regió per on passi l'expedició autoritzi el canvi de destí. El govern del país o regió de trànsit ha de considerar tot canvi de destí que se sol·liciti com una exportació del país o regió de trànsit al país o regió de nou destí. Si s'autoritza el canvi de destí, les disposicions de la lletra e de l'apartat 1 han de ser també aplicades entre el país o regió de trànsit i el país o regió d'on procedia originalment l'expedició.

g) Cap expedició de substàncies, tant si es troba en trànsit com dipositada en un magatzem de duanes, pot ser sotmesa a cap procés que pugui modificar la natura de la substància. Tampoc pot modificar-se el seu embalatge sense permís de les autoritats competents.

h) Les disposicions de les lletres e a g relatives al pas de substàncies a través del territori d'una part no s'apliquen quan l'expedició de què es tracti sigui transportada per una aeronau que no aterri al país o regió de trànsit. Si l'aeronau aterra en aquell país o regió, aquestes disposicions són aplicades en la mesura en què les circumstàncies ho requereixin.

i) Les disposicions d'aquest apartat s'entenen sense perjudici de les disposicions de qualsevol acord internacional que limiti la fiscalització que pugui ser exercida per qualsevol de les parts sobre aquestes substàncies en trànsit.

Article 13

Prohibició i restriccions a l'exportació i la importació

1. Una part pot notificar a totes les altres parts, per conducte del secretari general, que prohibeix la importació al seu país o a una de les seves regions d'una o més de les substàncies de la Llista II, III o IV que especifiqui a la seva notificació. A tota notificació d'aquest tipus s'ha d'indicar el nom de la substància, segons la seva designació a la Llista II, III o IV.

2. Quan a una part li hagi estat notificada una prohibició en virtut de l'apartat 1,

ha de prendre mesures per assegurar que no s'exporta cap de les substàncies especificades a la notificació al país o a una de les regions de la part que hagi fet tal notificació.

3. Malgrat el que preveuen els apartats precedents, la part que hagi fet una notificació de conformitat amb l'apartat 1 pot autoritzar, en virtut d'una llicència especial en cada cas, la importació de quantitats determinades de dites substàncies o de preparats que continguin dites substàncies. L'autoritat del país importador que lliuri la llicència especial d'importació n'ha d'enviar dues còpies, indicant el nom i l'adreça de l'importador i de l'exportador, a l'autoritat competent del país o regió d'exportació, la qual pot aleshores autoritzar a l'exportador a que efectui la tramesa. La tramesa ha d'anar acompanyada d'una còpia de la llicència especial d'importació, degudament endossada per l'autoritat competent del país o regió d'exportació.

Article 14

Disposicions especials relatives al transport de substàncies psicòtropes a les farmàcies de primers auxilis de vaixells, aeronaus o altres formes de transport públic de les línies internacionals

1. El transport internacional en vaixells, aeronaus o altres formes de transport públic internacional, com els trens i els autobusos internacionals, de quantitats limitades de substàncies de la Llista II, III o IV necessàries per a la prestació de primers auxilis o per a casos urgents en el curs del viatge no es considera com a exportació, importació o trànsit per un país en el sentit d'aquest Conveni.

2. El país de la matrícula adopta les precaucions adequades pel país de la matrícula per evitar que es faci un ús inadequat de les substàncies a què es refereix l'apartat 1 o la seva desviació per a finalitats il·lícites. La Comissió recomana dites precaucions, en consulta amb les organitzacions internacionals pertinents.

3. Les substàncies transportades en vaixells, aeronaus o altres formes de transport públic internacional, com els ferrocarrils i els autobusos internacionals, de conformitat amb el que preveu

l'apartat 1, estan subjectes a les lleis, als reglaments, als permisos i a les llicències del país de la matrícula, sense perjudici del dret de les autoritats locals competents a efectuar comprovacions i inspeccions i a adoptar altres mesures de fiscalització a bord d'aquests mitjans de transport. L'administració de dites substàncies en cas de necessitat urgent no es considera una violació de les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9.

Article 15

Inspecció

Les parts han d'instituir un sistema d'inspecció dels fabricants, els exportadors, els importadors, els majoristes i els minoristes de substàncies psicòtropes i de les institucions mèdiques i científiques que facin ús d'aquestes substàncies. Les parts han de disposar que s'efectuïn inspeccions, amb la freqüència que jutgin necessària, dels locals, les existències i els registres.

Article 16

Informes que han de fornir les parts

1. Les parts han de fornir al secretari general les dades que la Comissió pugui sol·licitar per ser necessàries per al desenvolupament de les seves funcions i, en particular, un informe anual sobre l'aplicació del Conveni als seus territoris que ha d'incloure dades sobre:

- a) Les modificacions importants introduïdes a les seves lleis i els seus reglaments relatius a les substàncies psicòtropes.
- b) Els esdeveniments importants en matèria d'ús indegut i tràfic il·lícit de substàncies psicòtropes que hagin tingut lloc als seus territoris.

2. Les parts han de notificar també al secretari general el nom i l'adreça de les autoritats governamentals a què es fa referència a la lletra f de l'article 7, a l'article 12 i a l'apartat 3 de l'article 13. El secretari general ha de distribuir aquesta informació a totes les parts.

3. Les parts han de presentar al secretari general, com abans millor, un informe respecte de qualsevol cas de tràfic il·lícit de substàncies psicòtropes, alhora que de qualsevol decomís procedent de tràfic il·lícit, que considerin importants ja sigui:

- a) Perquè revelen noves tendències.
- b) Per les quantitats de què es tracti.
- c) Per donar informació sobre les fonts de què provenen les substàncies.
- d) Pels mètodes utilitzats pels traficants il·lícits.

S'han de trametre còpies de l'informe de conformitat amb el que preveu la lletra b de l'article 21.

4. Les parts han de presentar a la Junta informes estadístics anuals, establerts de conformitat amb els formularis preparats per la Junta:

- a) Pel que fa a cadascuna de les substàncies de les Llistes I i II, sobre les quantitats fabricades, exportades i importades per cada país o regió i sobre les existències en poder dels fabricants.
- b) Pel que fa a cadascuna de les substàncies de les Llistes III i IV, sobre les quantitats fabricades i sobre les quantitats totals exportades i importades.

c) Pel que fa a cadascuna de les substàncies de les Llistes II i III, sobre les quantitats utilitzades en la fabricació de preparats exempts.

d) Pel que fa a cadascuna de les substàncies que no siguin les de la Llista I, sobre les quantitats utilitzades amb finalitats industrials, de conformitat amb la lletra b de l'article 4.

Les quantitats fabricades a què es fa referència a les lletres a i b d'aquest apartat no inclouen les quantitats fabricades de preparats.

5. Tota part ha de facilitar a la Junta, a petició d'aquesta, dades estadístiques complementàries relatives a períodes ulteriors sobre les quantitats de qualsevol substància de les Llistes III i IV exportades i importades per cada país o regió. Dita part pot sol·licitar que la Junta consideri confidencials tant la seva petició de dades com les dades subministrades de conformitat amb aquest apartat.

6. Les parts han de facilitar la informació esmentada als apartats 1 i 4 de la manera i a la data que sol·licitin la Comissió o la Junta.

Article 17

Funcions de la Comissió

1. La Comissió pot examinar totes les qüestions relacionades amb els objectius d'aquest Conveni i l'aplicació de les seves disposicions i pot fer recomanacions a l'efecte.

2. Les decisions de la Comissió previstes als articles 2 i 3 s'adopten per una majoria de dos terços dels membres de la Comissió.

Article 18

Informes de la Junta

1. La Junta ha de preparar informes anuals sobre la seva tasca; dits informes contenen una anàlisi de les dades estadístiques de què disposi la Junta i, quan escaigui, una ressenya dels aclariments efectuats pels governs o que els hagin estat demanats, juntament amb les observacions i les recomanacions que la Junta desitgi fer. La Junta pot preparar els informes complementaris que consideri necessaris. Els informes han de ser sotmesos al Consell amb la mediació de la Comissió, que pot formular les observacions que estimi oportunes.

2. Els informes de la Junta han de ser comunicats a les parts i publicats posteriorment pel secretari general. Les parts han de permetre que es distribueixin sense restriccions.

Article 19

Mesures de la Junta per assegurar l'execució de les disposicions del Conveni

1.

a) Si, com a resultat de l'examen de la informació presentada pels governs a la Junta o de la informació comunicada pels òrgans de les Nacions Unides, la Junta té raons per creure que l'incompliment de les disposicions d'aquest Conveni per un país o regió posa greument en perill els objectius del Conveni, la Junta té el dret a sol·licitar aclariments al govern del país o regió interessat. Sota reserva del dret de la Junta, d'assenyalar l'afer a què es fa referència a la lletra c a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió, la Junta ha de considerar com a confidencial qualsevol petició d'informació

o qualsevol aclariment d'un govern de conformitat amb aquesta lletra.

b) Després de prendre una decisió de conformitat amb la lletra a, la Junta, si ho estima necessari, pot demanar al govern interessat que adopti les mesures correctives que consideri necessàries en les circumstàncies del cas per a l'execució de les disposicions d'aquest Conveni.

c) Si la Junta comprova que el govern interessat no ha donat aclariments satisfactoris després d'haver estat convidat a fer-ho de conformitat amb la lletra a, o no ha pres les mesures correctives que se li ha convidat a prendre de conformitat amb la lletra b, pot assenyalar l'afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió.

2. La Junta, en assenyalar un afer a l'atenció de les parts, del Consell i de la Comissió de conformitat amb la lletra c de l'apartat 1, pot, si ho estima necessari, recomanar a les parts que suspenguin l'exportació, la importació, o ambdues coses, de substàncies psicòtropes des del país o regió interessat o cap a aquell país o regió, ja sigui durant un període determinat o fins que la Junta consideri acceptable la situació en aquell país o regió. L'estat interessat pot plantejar la qüestió davant el Consell.

3. La Junta té dret a publicar un informe sobre qualsevol afer examinat de conformitat amb les disposicions d'aquest article i a comunicar-lo al Consell, el qual el trametrà a totes les parts. Si la Junta publica en aquest informe una decisió presa de conformitat amb aquest article, o qualsevol informació al respecte, ha de publicar també en aquell informe les opinions del govern interessat si aquest darrer així ho demana.

4. Si una decisió de la Junta publicada de conformitat amb aquest article no és unànime, s'han d'indicar les opinions de la minoria.

5. S'ha de convidar a participar a les reunions de la Junta en què s'exameni una qüestió de conformitat amb aquest article a qualsevol estat interessat directament en la qüestió esmentada.

6. Les decisions de la Junta de conformitat amb aquest article es prenen per

majoria de dos terços del nombre total de membres de la Junta.

7. Les disposicions dels apartats anteriors s'han d'aplicar també en el cas que la Junta tingui raons per creure que una decisió presa per una part de conformitat amb l'apartat 7 de l'article 2 posa greument en perill els objectius d'aquest Conveni.

Article 20

Mesures contra l'ús indegut de substàncies psicòtropes

1. Les parts han d'adoptar totes les mesures possibles per prevenir l'ús indegut de substàncies psicòtropes i assegurar la prompta identificació, així com el tractament, l'educació, el postractament, la rehabilitació i la readaptació social de les persones afectades, i han de coordinar els seus esforços en aquest sentit.

2. Les parts han de fomentar en la mesura en què es pugui la formació de personal per al tractament, el postractament, la rehabilitació i la readaptació social de qui faci ús indegut de substàncies psicòtropes.

3. Les parts han de prestar assistència a les persones el treball de les quals així ho exigeixi perquè arribin a conèixer els problemes de l'ús indegut de substàncies psicòtropes i de la seva prevenció, i han de fomentar igualment aquest coneixement entre el públic en general, si existeix el perill que es difongui l'ús indegut d'aquestes substàncies.

Article 21

Lluita contra el tràfic il·lícit

Tenint degudament en compte els seus sistemes constitucional, legal i administratiu, les parts han de:

a) Assegurar en el pla nacional la coordinació de l'acció preventiva i repressiva contra el tràfic il·lícit; per a això poden designar un servei apropiat que s'encarregui de dita coordinació.

b) Ajudar-se mútuament en la lluita contra el tràfic il·lícit de substàncies psicòtropes i, en particular, trametre immediatament a la resta de parts directament interessades, per la via diplomàtica o per conducte de les autoritats competents designades per les parts a aquest efecte, una còpia de

qualsevol informe enviat al secretari general en virtut de l'article 16 després de descobrir un cas de tràfic il·lícit o d'efectuar un decomís.

c) Cooperar estretament entre si i amb les organitzacions internacionals competents de què siguin membres per mantenir una lluita coordinada contra el tràfic il·lícit.

d) Vetllar perquè la cooperació internacional dels serveis adequats s'efectuï de forma expedita.

e) Tenir cura que, quan es trametin d'un país a un altre els autes per a l'exercici d'una acció judicial, la transmissió s'efectuï de forma expedita als òrgans designats per les parts; aquest requeriment no prejutja el dret d'una part a exigir que se li enviïn els autes per la via diplomàtica.

Article 22

Disposicions penals

1.

a) Sota reserva del que preveu la seva Constitució, cadascuna de les parts ha de considerar com a delicte, si es comet intencionadament, tot acte contrari a qualsevol llei o reglament que s'adopti en compliment de les obligacions imposades per aquest Conveni i ha de disposar el necessari perquè els delictes greus siguin sancionats de forma adequada, per exemple amb penes de presó o altres penes de privació de llibertat.

b) No obstant això, quan les persones que facin ús indegut de substàncies psicòtropes hagin comès aquests delictes, les parts poden, en lloc de declarar-les culpables o de sancionar-les penalment, o, a més de sancionar-les, sotmetre-les a mesures de tractament, educació, postractament, rehabilitació i readaptació social, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 20.

2. Sota reserva de les limitacions que imposi la Constitució, el sistema jurídic i la legislació nacional de cada part:

a)

i) Si s'ha comès en diferents països una sèrie d'actes relacionats entre si que constitueixin delictes de conformitat amb l'apartat 1, cadascun d'a-

quests actes es considera com a un delicte diferent.

ii) La participació deliberada o la confabulació per cometre qualsevol d'aquests actes, alhora que l'intent de cometre'ls, els actes preparatoris i les operacions financeres relatives a aquests, es consideraran com a delictes, tal com es disposa a l'apartat 1.

iii) Les sentències condemnatòries pronunciades a l'estranger per aquests delictes han de ser computades per determinar la reincidència.

iv) Els referits delictes greus comesos tant per nacionals com per estrangers han de ser jutjats per la part en el territori de la qual s'hagi comès el delicte, o per la part en el territori de la qual es trobi el delinqüent, si no procedeix l'extradició de conformitat amb la llei de la part en la qual se la sol·licita, i si dit delinqüent no ha estat ja processat i sentenciat.

b) És desitjable que els delictes a què es refereixen l'apartat 1 i el punt ii) de la lletra a de l'apartat 2 s'incloguin entre els delictes que donen lloc a extradició en qualsevol tractat d'extradició concertat o que pugui concertar-se entre les parts i siguin delictes que donin lloc a extradició entre qualsevol de les parts que no subordinin l'extradició a l'existència d'un tractat o acord de reciprocitat, amb el benentès tanmateix que l'extradició sigui concedida de conformitat amb la legislació de la part a qui s'hagi sol·licitat, i que aquesta part tingui dret a negar-se a procedir a la detenció o a concedir l'extradició si les seves autoritats competents consideren que el delicte no és prou greu.

3. Tota substància psicòtropla, tota altra substància i tot material, utilitzats per cometre qualsevol dels delictes esmentats als apartats 1 i 2 o destinats a tal fi, poden ser objecte d'aprehensió i decomís.

4. Les disposicions d'aquest article queden subjectes a les disposicions de la legislació nacional de la part interessada en matèria de jurisdicció i competència.

5. Cap de les disposicions d'aquest article afecta al principi que els delictes a què es refereix han de ser definits, perseguits i sancionats de conformitat amb la legislació nacional de cada part.

Article 23

Aplicació de mesures nacionals de fiscalització més estrictes que les establertes per aquest Conveni

Una part pot adoptar mesures de fiscalització més estrictes o rigoroses que les previstes en aquest Conveni si, al seu criteri, aquestes mesures són convenientes o necessàries per protegir la salut i el benestar públics.

Article 24

Despeses dels òrgans internacionals motivades per l'aplicació de les disposicions d'aquest Conveni

Les despeses de la Comissió i de la Junta en relació amb el compliment de les seves funcions respectives de conformitat amb aquest Conveni són sufragades per l'Organització de les Nacions Unides en la forma que decideixi l'Assemblea General. Les parts que no siguin membres de l'Organització de les Nacions Unides han de contribuir a sufragar les esmentades despeses amb les quantitats que l'Assemblea General consideri equitatives i fixi periòdicament, prèvia consulta amb els governs d'aquelles parts.

Article 25

Procediment per a l'admissió, la firma, la ratificació i l'adhesió

1. Els estats membres de l'Organització de les Nacions Unides, els estats no membres de les Nacions Unides que siguin membres d'un organisme especialitzat de les Nacions Unides o de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica o parts de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, alhora que qualsevol altre estat convidat pel Consell, poden ser parts d'aquest Conveni:

a) Firmant-lo.

b) Ratificant-lo després d'haver-lo firmat amb la reserva de ratificació.

c) Adherint-s'hi.

2. Aquest Conveni queda obert a la firma fins a l'1 de gener de 1972 inclòs. Després d'aquesta data quedarà obert a l'adhesió.

3. Els instruments de ratificació o adhesió s'han de dipositar davant el secretari general.

Article 26

Entrada en vigor

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el norantè dia següent a la data en què quaranta dels estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 25 l'hagin firmat sense reserva de ratificació o hagin dipositat els seus instruments de ratificació o d'adhesió.

2. Respecte a qualsevol altre estat que el firmi sense reserva de ratificació o que dipositi un instrument de ratificació o adhesió després de l'última firma o l'últim dipòsit esmentats a l'apartat precedent, aquest Conveni entrarà en vigor el norantè dia següent a la data de la seva firma o de la data de dipòsit del seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 27

Aplicació territorial

Aquest Conveni s'aplica a tots els territoris no metropolitans la representació internacional dels quals sigui exercida per una de les parts, llevat quan es requereixi el consentiment previ d'aquell territori en virtut de la Constitució de la part o del territori interessat o del costum. En aquest cas, la part ha de tractar d'obtenir com abans millor el consentiment necessari del territori i, un cop obtingut, ho ha de notificar al secretari general. Aquest Conveni s'aplicarà al territori o territoris esmentats en aquesta notificació, a partir de la data en què la rebí el secretari general. En els casos en què no es requereixi el consentiment previ del territori no metropolità, la part interessada ha de declarar, en el moment de la firma, de la ratificació o de l'adhesió, a quin territori o territoris no metropolitans s'aplica aquest Conveni.

Article 28

Regions a què es refereix aquest Conveni

1. Qualsevol de les parts pot notificar al secretari general que, als efectes d'aquest Conveni, el seu territori està dividit en dues o més regions, o que dues o més d'aquestes es consideren una sola regió.

2. Dues o més parts poden notificar al secretari general que, de resultes de l'establiment d'una unió duanera entre elles, constitueixen una regió als efectes d'aquest Conveni.

3. Tota notificació feta de conformitat amb els apartats 1 o 2 tindrà efecte l'1 de gener de l'any següent a aquell en què s'hagi fet la notificació.

Article 29

Denúncia

1. Un cop transcorreguts dos anys, a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni, tota part, en el seu propi nom o en el de qualsevol dels territoris la representació internacional dels quals exerceixi i que hagi retirat el consentiment donat segons el que preveu l'article 27, pot denunciar aquest Conveni mitjançant un instrument escrit dipositat en poder del secretari general.

2. Si el secretari general rep la denúncia abans de l'1 de juliol de qualsevol any o en aquell dia, aquesta tindrà efecte a partir de l'1 de gener de l'any següent; i si la rep després de l'1 de juliol, la denúncia tindrà efecte com si hagués estat rebuda abans de l'1 de juliol de l'any següent o en aquell dia.

3. Aquest Conveni cessa d'estar en vigor si, de resultes de les denúncies formulades de conformitat amb els apartats 1 i 2, deixen de complir-se les condicions estipulades en l'apartat 1 de l'article 26 per a la seva entrada en vigor.

Article 30

Esmenes

1. Qualsevol de les parts pot proposar una esmena a aquest Conveni. El text de qualsevol esmena així proposada i els motius d'aquesta han de ser comunicats al secretari general qui, al seu torn, els ha de comunicar a les parts i al Consell. El Consell pot decidir:

a) Que es convoqui una conferència de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 62 de la Carta de les Nacions Unides per considerar l'esmena proposada.

b) Que es pregunti a les parts si accepten l'esmena proposada i se les demani que presentin al Consell comentaris sobre aquesta.

2. Quan una proposta d'esmena tramesa de conformitat amb el que preveu la lletra b de l'apartat 1 no hagi estat rebutjada per cap de les parts dins dels divuit mesos després d'haver estat

tramesa, entrarà automàticament en vigor. No obstant això, si qualsevol de les parts rebutja una proposta d'esmena, el Consell pot decidir, tenint en compte les observacions rebudes de les parts, si ha de convocar-se una conferència per considerar aquesta esmena.

Article 31

Controvèrsies

1. Si sorgeix una controvèrsia sobre la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni entre dues o més parts, aquestes s'han de consultar amb la finalitat de resoldre-la per via de negociació, investigació, mediació, conciliació, arbitratge, recurs a òrgans regionals, procediment judicial o altres recursos pacífics que elles escullin.

2. Qualsevol controvèrsia d'aquesta índole que no hagi estat resolta de la forma indicada a l'apartat 1 ha de ser sotmesa, a petició de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la Cort Internacional de Justícia.

Article 32

Reserves

1. Només s'admeten les reserves que es formulin de conformitat amb el que preveuen els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article.

2. En firmar el Conveni, ratificar-lo o adherir-s'hi, tot estat pot formular reserves a les disposicions següents d'aquest:

a) article 19, apartats 1 i 2.

b) article 27.

c) article 31.

3. Tot estat que vulgui ser part del Conveni, però que desitgi ser autoritzat per formular reserves diferents de les esmentades en els apartats 2 i 4, pot notificar la seva intenció al secretari general. A menys que dins d'un termini de dotze mesos, a comptar de la data de la comunicació de la reserva pel secretari general, dita reserva sigui objectada per un terç dels estats que hagin firmat el Conveni sense reserva de ratificació, que l'hagin ratificat o que s'hi hagin adherit abans d'expirar dit termini, la reserva es considerarà autoritzada, però s'ha d'entendre, tanmateix, que els estats que hagin formulat objeccions a aquesta reserva no estan obligats a assumir, en-

vers l'estat que la va formular, cap obligació jurídica emanada d'aquest Conveni que estigui afectada per dita reserva.

4. Tot estat en el territori del qual creixin de forma silvestre plantes que continguin substàncies psicòtropes de la Llista I i que s'hagin vingut utilitzant tradicionalment per certs grups reduïts, clarament determinats, en cerimònies màgiques i religioses, pot, en el moment de la firma, de la ratificació o de l'adhesió, formular la reserva corresponent, en relació amb el que preveu l'article 7 d'aquest Conveni, llevat pel que fa a les disposicions relatives al comerç internacional.

5. L'estat que hagi formulat reserves pot en tot moment, mitjançant notificació per escrit al secretari general, retirar totes o part de les seves reserves.

Article 33

Notificacions

El secretari general ha de notificar a tots els estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 25:

- Les firmes, les ratificacions i les adhesions de conformitat amb l'article 25.
- La data en què aquest Conveni entri en vigor de conformitat amb l'article 26.
- Les denúncies fetes de conformitat amb l'article 29.
- Les declaracions i les notificacions fetes de conformitat amb els articles 27, 28, 30 i 32.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, han firmat aquest Conveni en nom dels seus governs respectius.

Fet a Viena, el vint-i-unè dia del mes de febrer de mil nou-cents setanta-un, en un sol exemplar, els textos en anglès, xinès, espanyol, francès i rus igualment fets. El Conveni serà dipositat davant el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides qui en trametrà còpies certificades conformes a tots els membres de l'Organització de les Nacions Unides i a tota la resta d'estats esmentats a l'apartat 1 de l'article 25.

Llistes

Llista dels estupefaents inclosos en la llista I

Acetilmetadol (3 - acetoxi - 6 - dimetilamino - 4,4 - difenilheptà)
 Al·lilprodina (3 - al·lil - 1 - metil - 4 - fenil - 4 - propionoxipiperidina)
 Alfacetilmetadol (alfa - 3 - acetoxi - 6 - dimetilamino - 4,4 - difenilheptà)
 Alfameprodina (alfa - 3 - etil - 1 - metil - 4 - fenil - 4 - propionoxipiperidina)
 Alfametadol (alfa - 6 - dimetilamino - 4,4 - difenil - 3 - heptanol)
 Alfaprodina (alfa - 3,3 - dimetil - 4 - fenil - 4 - propionoxipiperidina)
 Anileridina (èster etílic de l'àcid 1 - para - aminofenetil - 4 - fenilpiperidina - 4 - carboxílic)
 Benzetidina (èster etílic de l'àcid 1 - (2 - benziloxietil) - 4 - fenilpiperidina - 4 - carboxílic)
 Benzilmorfina (3 - benzilmorfina)
 Betacetilmetadol (beta - 3 - acetoxi - 6 - dimetilamino - 4,4 - difenilheptà)
 Betameprodina (beta - 3 - etil - 1 - metil - 4 - fenil - 4 - propionoxipiperidina)
 Betametadol (beta - 6 - dimetilamino - 4,4 - difenil - 3 - heptanol)
 Betaprodina (beta - 1,3 - dimetil - 4 - fenil - 4 - propionoxipiperidina)
 Cànnabis, resina de cànnabis, extractes i tintures de cànnabis
 Cetobemidona (4 - meta - hidroxifenil - 1 - metil - 4 - propionilpiperidina)
 Clonitazè (2 - para - clorbenzil - 1 - dietilaminoetil - 5 - nitrobenzimidazol)
 Coca (fulla de)
 Cocaïna (èster metílic de la benzoi-lecgonina)
 Concentrat de palla de cascull (matèria obtinguda quan la palla de cascull ha patit un tractament per a la concentració dels alcaloides, quan aquesta matèria es introduïda al circuit comercial)
 Desomorfina (dihidrodesoximorfina)
 Dextromoramida ((+) - 4 - [2 - metil - 4 - oxo - 3,3 - difenil - 4 - (1 - pirrolidinil) butil] morfolina)
 Diampromida (N - [2 - (metilfenetilamino) propil] propionanilida)
 Dietiltiambutè (3 - dietilamino - 1,1 - di - (2'tienil) - 1 - butè)
 Dihidromorfina
 Dimenoxadol (2 - dimetilaminoetil - 1 - etoxi - 1,1 - difenilacetat)
 Dimefeptanol (6 - dimetilamino - 4,4 - difenil - 3 - heptanol)

Dimetiltiambutè (3 - dietilamino - 1,1 - di - (2'tienil) - 1 - butè)
 Butirat de dioxafetil (etil - 4 - morfolino - 2,2 - difenilbutirat)
 Difenoxilat (èster etílic de l'àcid 1 - (3 - ciano - 3,3 - difenilpropil) - 4 - fenilpiperidina - 4 - carboxílic)
 Dipipanona (4,4 - difenil - 6 - piperidina - 3 - heptanona)
 Ecgonina, els seus èsters i derivats que són transformables en ecgonina i cocaïna.
 Etilmetiltiambutè (3 - etilmetilamino - 1,1 - di - (2'tienil) - 1 - butè)
 Etonitazè (1 - (dietilaminoetil) - 2 - para - etoxibenzil - 5 - nitrobenzimidazol)
 Etoxidina (èster etílic de l'àcid 1 - [2 - (2 - hidroxietoxi) etil] - 4 - fenilpiperidina - 4 - carboxílic)
 Furetidina (èster etílic de l'àcid 1 - (2 - tetrahidrofurfuriloxietil) - 4 - fenilpiperidina - 4 - carboxílic)
 Heroïna (diacetilmorfina)
 Racemorfa ((+) - 3 - hidroxil - N - metilmorfina)
 Tebacona (acetildihidrocodeinona)
 Tebaïna
 Trimeperidina (1,2,5 - trimetil - 4 - fenil - 4 - propionoxipiperidina); i

Els isòmers dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que siguin expressament exceptuats, sempre que aquests isòmers puguin existir d'acord amb la designació química especificada;

Els èsters i els èters dels estupefaents inscrits a la present Llista, llevat que figurin en una altra llista, sempre que aquests èsters i èters puguin existir;

Les sals dels estupefaents inscrits a la present Llista, incloent-hi les sals d'èsters, d'èters i d'isòmers més amunt esmentats, sempre aquestes sals puguin existir.

Llista dels estupefaents inclosos en la llista II

Acetildihidrocodeïna
 Codeïna (3 - metilmorfina)
 Dextropropoxifè ((+) - 4 - dimetilamino - 3 - metil - 1,2 - difenil - 2 - propionoxibutà)
 Dihidrocodeïna
 Etilmorfina (3 - etilmorfina)
 Norcodeïna (N - demetilcodeïna)
 Folcodina (morfoliniletilmorfina); i

Els isòmers dels estupefaents inscrits a la Llista, llevat que siguin expressament exceptuats, sempre que aquests isòmers puguin existir d'acord amb la designació química especificada;

Les sals dels estupefaents inscrits a la present Llista, incloent-hi les sals dels seus isòmers més amunt esmentats, sempre que aquestes sals puguin existir.

Llista dels estupefaents inclosos en la llista III

1. Preparats dels estupefaents següents:

Acetildihidrocodeïna,
Codeïna,
Dextropropoxifè,
Dihidrocodeïna,
Etilmorfina,
Norcodeïna i
Folcodina

Quan:

a) Aquests preparats continguin un o diversos altres components de tal manera que gairebé ja no constitueixin un risc d'abús i que l'estupefaent no pugui recuperar-se amb mitjans fàcilment utilitzables o en una proporció que constituïria un perill per a la salut pública.

b) La quantitat d'estupefaents no excedeixi 100 mil·ligrams per unitat de pressió i la concentració no sigui superior a 2,5 per 100 en els preparats de forma no dividida.

2. Preparats de cocaïna amb un màxim de 0,1 per 100 de cocaïna calculada sobre cocaïna base i preparats d'opi o morfina amb un màxim de 0,2 per 100 de morfina calculada sobre morfina base anhidra, i amb un o diversos altres components de tal manera que gairebé ja no constitueixin un risc d'abús i que l'estupefaent no pugui recuperar-se amb mitjans fàcilment utilitzables o en una proporció que constituïria un perill per a la salut pública.

3. Preparats secs dividits de difenoxilat en unitats d'administració amb un màxim de 2,5 mil·ligrams de difenoxilat calculat sobre la base i com a mínim 25 micrograms de sulfat d'atropina per unitat d'administració.

4. Pulvis ipecacuanhae et opii compositus

10 per 100 de pols d'opi
10 per 100 de pols d'arrel d'ipècacua-na, ben barrejada amb
80 per 100 d'un altre component pulverulent no estupefaent.

5. Preparats que corresponguin a qualsevol de les fórmules enumerades a la present Llista, i mescles d'aquests preparats amb qualsevol substància que no contingui estupefaent.

Llista dels estupefaents inclosos en la llista IV

Cànnabis i resina de cànnabis
Desomorfina (dihidrodesoximorfina)
Heroïna (diacetilmorfina)
Cetobemidona (4 - meta - hidroxifenil - 1 - metil - 4 - propionilpiperidina)

Les sals dels estupefaents inscrits en aquesta Llista, en tots els casos en què aquestes sals puguin existir.

Situació del Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena, 21 de febrer de 1971

Entrada en vigor: 16 d'agost de 1976, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 26

Situació: 34 estats signataris; 179 estats part

Participant	Signatura	Signatura definitiva (s), ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan		21 de maig de 1985 a
Albània		24 de gener de 2003 a
Alemanya ¹	23 de desembre de 1971	2 de desembre de 1977
Algèria		14 de juliol de 1978 a
Angola		26 d'octubre de 2005 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia ⁶		13 d'octubre de 1993 a
Antigua i Barbuda		5 d'abril de 1993 a
Aràbia Saudita		29 de gener de 1975 a
Argentina	21 de febrer de 1971	16 de febrer de 1978
Armènia		13 de setembre de 1993 a
Austràlia	23 de desembre de 1971	19 de maig de 1982
Àustria		23 de juny de 1997 a
Azerbaitjan		11 de gener de 1999 a
Bahames		31 d'agost de 1987 a
Bahrain		7 de febrer de 1990 a
Bangla Desh		11 d'octubre de 1990 a
Barbados		28 de gener de 1975 a
Bèlgica		25 d'octubre de 1995 a
Belize		18 de desembre de 2001 a
Benín		6 de novembre de 1973 a
Bhutan		18 d'agost de 2005 a
Bielorússia	30 de desembre de 1971	15 de desembre de 1978
Bolívia		20 de març de 1985 a
Bòsnia i Hercegovina ²		1 de setembre de 1993 d
Botswana		27 de desembre de 1984 a
Brasil	21 de febrer de 1971	14 de febrer de 1973
Brunei Darussalam		24 de novembre de 1987 a
Bulgària		18 de maig de 1972 a
Burkina Faso		20 de gener de 1987 a
Burundi		18 de febrer de 1993 a
Cambotja		7 de juliol de 2005 a
Camerun		5 de juny de 1981 a
Canadà		10 de setembre de 1988 a
Cap Verd		24 de maig de 1990 a
Colòmbia		12 de maig de 1981 a
Comores		1 de març de 2000 a
Congo		3 de març de 2004 a
Costa d'Ivori		11 d'abril de 1984 a
Costa Rica	2 de setembre de 1971	16 de febrer de 1977
Croàcia ²		26 de juliol de 1993 d
Cuba		26 d'abril de 1976 a
Dinamarca	21 de febrer de 1971	18 d'abril de 1975
Djibuti		22 de febrer de 2001 a
Dominica		24 de setembre de 1993 a
Egipte	21 de febrer de 1971	14 de juny de 1972
El Salvador		11 de juny de 1998 a
Emirats Àrabs Units		17 de febrer de 1988 a
Equador		7 de setembre de 1973 a
Eritrea		30 de gener de 2002 a
Eslovàquia ¹³		28 de maig de 1993 d
Eslovènia ²		6 de juliol de 1992 d

Espanya ⁵		20 de juliol de 1973 a
Estats Units d'Amèrica	21 de febrer de 1971	16 d'abril de 1980
Estònia		5 de juliol de 1996 a
Etiòpia		23 de juny de 1980 a
Federació Russa	30 de desembre de 1971	3 de novembre de 1978
Fiji		25 de març de 1993 a
Filipines		7 de juny de 1974 a
Finlàndia	15 d'octubre de 1971	20 de novembre de 1972
França ⁷	17 de desembre de 1971	28 de gener de 1975
Gabon		14 d'octubre de 1981 a
Gàmbia		23 d'abril de 1996 a
Geòrgia		8 de gener de 1998 a
Ghana	21 de febrer de 1971	10 d'abril de 1990
Granada		25 d'abril de 1980 a
Grècia ⁸	21 de febrer de 1971	10 de febrer de 1977
Guatemala		13 d'agost de 1979 a
Guinea		27 de desembre de 1990 a
Guinea Bissau		27 d'octubre de 1995 a
Guyana	21 de febrer de 1971	4 de maig de 1977
Hondures		23 de maig de 2005 a
Hongria	30 de desembre de 1971	19 de juliol de 1979
Iemen		25 de març de 1996 a
Illes Marshall		9 d'agost de 1991 a
Índia		23 d'abril de 1975 a
Indonèsia		19 de desembre de 1996 a
Iran (República islàmica d')	21 de febrer de 1971	9 d'agost de 2000
Iraq		17 de maig de 1976 a
Irlanda		7 d'agost de 1992 a
Islàndia		18 de desembre de 1974 a
Israel		10 de juny de 1993 a
Itàlia		27 de novembre de 1981 a
Líbia		24 d'abril de 1979 a
Jamaica		6 d'octubre de 1989 a
Japó	21 de desembre de 1971	31 d'agost de 1990
Jordània		8 d'agost de 1975 a
Kazakhstan		29 d'abril de 1997 a
Kenya		18 d'octubre de 2000 a
Kirguizistan		7 d'octubre de 1994 a
Kuwait		13 de juliol de 1979 a
Lesotho		23 d'abril de 1975 a
Letònia		16 de juliol de 1993 a
Líban	21 de febrer de 1971	15 de desembre de 1994
Libèria	21 de febrer de 1971	
Liechtenstein		24 de novembre de 1999 a
Lituània		28 de febrer de 1994 a
Luxemburg		7 de febrer de 1991 a
Madagascar		20 de juny de 1974 a
Malàisia		22 de juliol de 1986 a
Malawi		9 d'abril de 1980 a
Maldives		7 de setembre de 2000 a
Malí		31 d'octubre de 1995 a
Malta		22 de febrer de 1990 a
Marroc		11 de febrer de 1980 a
Maurici		8 de maig de 1973 a
Mauritània		24 d'octubre de 1989 a
Mèxic		20 de febrer de 1975 a
Micronèsia (Estats federats de)		29 d'abril de 1991 a
Moçambic		8 de juny de 1998 a
Mònaco	21 de febrer de 1971	6 de juliol de 1977
Mongòlia		15 de desembre de 1999 a
Myanmar ⁶		21 de setembre de 1995 a
Namíbia		31 de març de 1998 a
Nicaragua		24 d'octubre de 1973 a
Níger		10 de novembre de 1992 a
Nigèria		23 de juny de 1981 a

Noruega		18 de juliol de 1975 a
Nova Zelanda ⁹	13 de setembre de 1971	7 de juny de 1990
Oman		3 de juliol de 1997 a
Països Baixos ¹¹		8 de setembre de 1993 a
Pakistan		9 de juny de 1977 a
Palau		19 d'agost de 1998 a
Panamà		18 de febrer de 1972 a
Papua Nova Guinea		20 de novembre de 1981 a
Paraguai ¹⁰	28 de juliol de 1971	3 de febrer de 1972
Perú		28 de gener de 1980 a
Polònia	30 de desembre de 1971	3 de gener de 1975
Portugal ¹²		20 d'abril de 1979 a
Qatar		18 de desembre de 1986 a
Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ¹⁴	21 de febrer de 1971	24 de març de 1986
República àrab Síria		8 de març de 1976 a
República Centreafricana		15 d'octubre de 2001 a
República de Corea		12 de gener de 1978 a
República de Moldova		15 de febrer de 1995 a
República Democràtica del Congo		12 d'octubre de 1977 a
República Democràtica Popular Lao		22 de setembre de 1997 a
República Dominicana		19 de novembre de 1975 a
República Txeca ¹³		30 de desembre de 1993 d
República Unida de Tanzània		7 de desembre de 2000 a
Romania		21 de gener de 1993 a
Rwanda	21 de febrer de 1971	15 de juliol de 1981
Saint Christopher i Nevis		9 de maig de 1994 a
Saint-Lucia		16 de gener de 2003 a
Saint-Vincent i les Grenadines		3 de desembre de 2001 a
San Marino		10 d'octubre de 2000 a
São Tomé i Príncipe		20 de juny de 1996 a
Senegal		10 de juny de 1977 a
Sèrbia i Montenegro ⁷		12 de març de 2001 d
Seychelles		27 de febrer de 1992 a
Sierra Leone		6 de juny de 1994 a
Singapur		17 de setembre de 1990 a
Somàlia		2 de setembre de 1986 a
Sri Lanka		15 de març de 1993 a
Sud-àfrica		27 de gener de 1972 a
Sudan		26 de juliol de 1993 a
Suècia	21 de febrer de 1971	5 de desembre de 1972
Suïssa		22 d'abril de 1996 a
Surinam		29 de març de 1990 a
Swazilàndia		3 d'octubre de 1995 a
Tadjikistan		26 de març de 1997 a
Tailàndia		21 de novembre de 1975 a
Togo	21 de febrer de 1971	18 de maig de 1976
Tonga		24 d'octubre de 1975 a
Trinitat i Tobago	21 de febrer de 1971	14 de març de 1979
Tunísia		23 de juliol de 1979 a
Turkmenistan		21 de febrer de 1996 a
Turquia	21 de febrer de 1971	1 d'abril de 1981
Txad		9 de juny de 1995 a
Ucraïna	30 de desembre de 1971	20 de novembre de 1978
Uganda		15 d'abril de 1988 a
Uruguai		16 de març de 1976 a
Uzbekistan		12 de juliol de 1995 a
Vaticà	21 de febrer de 1971	7 de gener de 1976
Veneçuela (República Bolivariana de)	21 de febrer de 1971	23 de maig de 1972
Vietnam		4 de novembre de 1997 a
Xile	21 de febrer de 1971	18 de maig de 1972
Xina ^{3,4,12}		23 d'agost de 1985 a
Xipre		26 de novembre de 1973 a
Zàmbia		28 de maig de 1993 a
Zimbabwe		30 de juliol de 1993 a

Declaracions i Reserves

(Si no hi ha cap indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la signatura definitiva, la ratificació, l'adhesió o la successió).

Afganistan

Reserva:

Tot i que s'adhereix al Conveni sobre substàncies psicòtropes, la República Democràtica d'Afganistan declara que no es considera obligada per les disposicions que figuren a l'apartat 2 de l'article 31 que estipula que qualsevol controvèrsia que sorgeixi entre dues o diverses parts, relativa a la interpretació i l'aplicació del Conveni esmentat, serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia, a petició d'una de les parts en la controvèrsia.

Per consegüent, la República Democràtica d'Afganistan declara a aquest respecte que les controvèrsies d'aquesta naturalesa només se sotmetran a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de totes les parts interessades i no a la demanda d'una sola d'elles.

Alemanya¹

Reserves:

1. Respecte de l'apartat 2 de l'article 11 (només pel que fa a les substàncies de la Llista III):

A la República Federal d'Alemanya, en comptes de procedir a l'enregistrament esmentat, els fabricants, els majoristes, els exportadors i els importadors adjunten una indicació especial a les partides que, en les seves factures, tenen a veure amb les substàncies i els preparats qui figuren a la Llista III. Les factures i els albarans que contenen aquestes partides especialment assenyalades són conservats, com a mínim durant cinc anys, per les persones en qüestió.

2. Respecte de l'apartat 4 de l'article 11:

A la República Federal d'Alemanya, les persones i els establiments que s'esmenten en aquesta disposició conserven, a part i durant un mínim de cinc anys, les factures que han rebut de les persones a què fa referència l'apartat 2 de l'article 11 i on figuren les partides relatives a substàncies i preparacions de la Llista III i, com a mínim un cop l'any, fan

l'inventari de les substàncies i els preparats de la Llista III que posseeixen. Qualsevol altra adquisició i qualsevol cessió o sostracció de substàncies i preparats de la Llista III fetes sense recepta mèdica són consignades a part. Aquestes informacions també es conserven durant cinc anys.

Argentina

Amb una reserva pel que fa als efectes de l'aplicació del Conveni als territoris no metropolitans la sobirania dels quals és contestada, com resulta del nostre vot pel que fa a l'article 27.

Austràlia

El Conveni no s'aplicarà als territoris no metropolitans representats per Austràlia en l'àmbit internacional.

Àustria

Declaració:

La República d'Àustria interpreta l'article 22 de la manera següent: en el cas de delictes menors, les parts també podran executar les obligacions que s'enuncien a l'article 22 mitjançant disposicions penals de caràcter administratiu per tal de reprimir degudament els delictes a què fa referència aquest article.

Bahrain¹⁶

Reserva:

Respecte de l'apartat 2 de l'article 31:

L'estat de Bahrain no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Declaració:

A més, l'adhesió de l'estat de Bahrain a aquest Conveni no implica de cap manera el reconeixement d'Israel o l'establiment de qualsevol relació amb aquest.

Bangla Desh

El Govern de la República popular de Bangla Desh, després d'haver examinat el Conveni de 1971 sobre substàncies psicòtropes, per la present s'adhereix a aquest Conveni i es compromet a aplicar-ne les disposicions, per bé que formula les reserves autoritzades segons els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 32 del Conveni.

Bielorússia

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 relatives als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part en el Conveni a causa del procediment que estipula l'article 25 d'aquest Conveni.

La República Socialista Soviètica de Bielorússia no es considera obligada per les disposicions de l'article 31 del Conveni que estableixen que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia a petició d'una de les parts en la controvèrsia i declara que una controvèrsia d'aquesta naturalesa només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica de Bielorússia declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni sobre substàncies psicòtropes, segons el qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part en aquest Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb els principis d'igualtat sobirana dels estats, ha d'estar obert a l'adhesió de tots els estats interessats, sense cap discriminació ni restricció.

La República Socialista Soviètica de Bielorússia considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni estan en contradicció amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, que proclamava la necessitat "de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions" [Resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960].

Brasil

En el moment de la signatura (confirmada en el moment de la ratificació llevat de la reserva a l'article 27):

Amb reserva dels apartats 1 i 2 de l'article 19 i els articles 27 i 31.

Bulgària¹⁷**Canadà¹⁸****Reserva:**

Atès que Canadà vol adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971, atès que la població de Canadà està formada per certs grups reduïts clarament definits que utilitzen, en els seus ritus màgics o religiosos, certes substàncies psicòtropes d'origen vegetal que figuren en les llistes d'aquest Conveni, i atès que aquestes substàncies es troben en plantes que creixen a Amèrica del Nord però no a Canadà, per la present es formula una reserva sobre qualsevol aplicació actual o futura, si escau, de les disposicions del dit Conveni que tingui per objecte el peiot, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni.

Cuba**Reserva:**

El Govern revolucionari de la República de Cuba no es considera obligat per les disposicions de l'article 31 del Conveni, ja que entén que les controvèrsies entre les parts només es poden resoldre per la via de negociacions diplomàtiques directes.

Declaració:

El Govern revolucionari de la República de Cuba considera que, mentre que el Conveni tracta de qüestions que interessin tots els estats, les disposicions de l'apartat 1 de l'article 25 i les de l'article 26 tenen un caràcter discriminatori ja que refusen a un cert nombre d'estats els drets de signatura i adhesió, la qual cosa és contrària al principi de la igualtat sobirana dels estats.

Egipte

En el moment de la signatura:

Amb reserves respecte:

- a) Dels apartats 1 i 2 de l'article 19
- b) De l'article 27 i
- c) De l'article 31.

En el moment de la ratificació:

La República Àrab Unida [República Àrab d'Egipte] reserva la seva posició respecte dels apartats 1 i 2 de l'article 19 (relatiu a les mesures que la Junta ha de prendre per tal d'assegurar l'execució de les disposicions del Conveni i el seu dret d'impugnació).

La RAU [República Àrab d'Egipte] reserva la seva posició respecte de l'article 27 (relatiu a l'existència de territoris o colònies que depenen de certs estats).

La RAU [República Àrab d'Egipte] reserva la seva posició respecte de l'article 31 (relatiu al mètode de resolució de les controvèrsies entre les parts).

Eslovàquia¹³**Estats Units d'Amèrica**

En virtut de l'apartat 4 de l'article 32 del Conveni, les disposicions de l'article 7 del Conveni sobre substàncies psicòtropes no s'apliquen al peiot conreat i distribuït per ser utilitzat per la Native American Church en els seus ritus religiosos.

Federació de Rússia

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 respecte dels estats privats de la possibilitat d'esdevenir part en el Conveni en virtut del procediment que estableix l'article 25 d'aquest Conveni.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques no es considera obligada per les disposicions de l'article 31 del Conveni que estableix que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació del Conveni serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia, a petició d'una de les parts en la controvèrsia, i declara que per sotmetre una controvèrsia d'aquesta naturalesa a la Cort Internacional de Justícia, és indispensable el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni sobre substàncies psicòtropes en virtut del qual certs estats estan privats de la possibilitat d'esdevenir part en el Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que un Conveni conforme amb els principis de la igualtat sobirana dels estats ha d'estar obert a tots els estats interessats, sense cap discriminació o limitació.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni contradiuen la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, que proclama la necessitat " de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions " [Resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960].

França

Respecte de l'article 31, França no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 i declara que les controvèrsies relatives a la interpretació i a l'aplicació del Conveni que no hagin estat resoltes per les vies que s'estipulen a l'apartat 1 del dit article només podran ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia si és amb l'acord de totes les parts en la controvèrsia.

Hongria¹⁹

En el moment de la signatura:

El Govern hongarès, aprofitant la possibilitat que se li dona a l'apartat 2 de l'article 32, formula reserves respecte dels apartats 1 i 2 de l'article 19, com també dels articles 27 i 31 d'aquest Conveni.

En el moment de la ratificació:

Reserves respecte dels apartats 1 i 2 de l'article 19 i de l'apartat 2 de l'article 31:

- a) La República Popular Hongaresa no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 relatives als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part en el Conveni a causa de l'article 25 del Conveni.

Declaracions:

a) La República Popular Hongaresa crida l'atenció sobre el fet que l'article 25 del Conveni té un caràcter discriminatori i contradiu el principi de la igualtat sobirana dels estats i considera que el Conveni hauria d'estar obert a tots els estats interessats.

b) La República Popular Hongaresa també considera necessari declarar que l'article 27 del Conveni és incompatible amb la Declaració relativa a la concessió de la independència als països i els pobles colonials, adoptada per l'Assemblea General en la seva Resolució 1514 (XV) el 14 de desembre de 1960, que proclamava la necessitat de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions.

Índia

El Govern de l'Índia reserva la seva posició respecte de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni esmentat i no es considera obligat per les disposicions del dit apartat.

Indonèsia

Reserva:

La República d'Indonèsia, tot i que s'adhereix a aquest Conveni, no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 i declara que les controvèrsies relatives a la interpretació i l'aplicació del Conveni que no hagin estat resoltes per les vies que s'estipulen a l'apartat 1 del dit article només podran ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord de totes les parts en les controvèrsies.

Iran (República islàmica d')

Reserva:

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, el Govern de la República Islàmica d'Iran reserva la seva posició sobre l'article 31 i no es considera obligat per les disposicions d'aquest article.

Iraq

Reserves:

1. El Govern de la República d'Iraq declara per la present que no es considera obligat per les disposicions dels apartats

1 i 2 de l'article 19 del Conveni, en la mesura que considera que ambdós apartats constitueixen, per a ell, una ingerència en els afers interns de la República d'Iraq.

2. El Govern de la República d'Iraq declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del dit Conveni. El Govern de la República d'Iraq considera que una controvèrsia en la qual és part no pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia sense el seu acord.

Declaració:

El fet que la República d'Iraq esdevingui part en el dit Conveni no significa tanmateix que reconeix Israel o que establirà relacions amb Israel.

Kuwait¹⁶

Queda ben entès que l'adhesió per l'estat de Kuwait al Conveni sobre substàncies psicòtropes, fet a Viena el 21 de febrer de 1971, no significa de cap manera que l'estat de Kuwait reconegui Israel. A més, no s'establirà cap relació convencional entre l'estat de Kuwait i Israel.

Líbia

Líbia Popular i Socialista... no es considera obligada per les disposicions del dit article que estipulen la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia en matèria de controvèrsies que resultin del Conveni.

Mèxic

En adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes aprovat el 21 de febrer de 1971, el Govern mexicà formula expressament una reserva a l'aplicació d'aquest instrument internacional, respecte de les disposicions de l'apartat 4 de l'article 32 del dit instrument, atès que subsisteixen, en el seu territori, certs grups ètnics autòctons que utilitzen tradicionalment per a les seves pràctiques rituals de caràcter màgic i religiós plantes que contenen algunes de les substàncies psicòtropes qui figuren a la Llista I.

Myanmar⁸

Reserves:

El Govern de la Unió de Myanmar no es considera obligat per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19.

El Govern formula una reserva respecte de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22 relatiu a l'extradició i no es considera obligat per aquesta disposició.

El Govern de la Unió de Myanmar declara, a més, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni relatiu al fet d'haver de sotmetre a la Cort Internacional de Justícia qualsevol controvèrsia relativa a l'aplicació del Conveni.

Papua Nova Guinea²⁰

Reserves:

El Govern de Papua Nova Guinea, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, formula una reserva sobre l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, que preveu sotmetre les controvèrsies a la Cort Internacional de Justícia.

El Govern de Papua Nova Guinea, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni, formula una reserva relativa a l'apartat 1 de l'article 10, que preveu advertiments sobre els envasos i prohibeix els anuncis publicitaris.

Perú²¹

Es formulen reserves respecte de l'article 7 i els apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni. El Govern peruà ha precisat que la reserva a l'article 7 no s'estenia a les disposicions relatives al comerç internacional, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 4 de l'article 32 del Conveni.

Polònia²²

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

El Govern de la República Popular de Polònia vol formular reserves pel que fa a les disposicions següents:

1) Els apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni esmentat, que tracta de la seva aplicació a estats que no tenen la possibilitat d'esdevenir part al Conveni segons el procediment que estipula l'article 25.

El Govern de la República Popular de Polònia considera que les disposicions de l'article 25 del Conveni de 1971 sobre substàncies psicòtropes tenen un caràcter discriminatori. A aquest respecte, el

Govern de la República Popular de Polònia reafirma amb fermesa la seva posició, segons la qual aquest Conveni hauria d'estar obert a tots els estats interessats sense discriminació de cap mena, de conformitat amb els principis de la igualtat sobirana dels estats.

República Txeca¹³

Sud-àfrica

El Govern de la República de Sud-àfrica considera oportú adherir-se al Conveni sobre substàncies psicòtropes per bé que formula reserves sobre les disposicions dels articles 19 (apartats 1 i 2), 27 i 31, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni.

Tunísia

Reserva respecte de l'apartat 2 de l'article 31:

Qualsevol controvèrsia d'aquesta naturalesa que no hagi estat resolta pels mitjans que s'estipulen a l'apartat 1 serà sotmesa, amb l'acord de totes les parts en la controvèrsia, a la Cort Internacional de Justícia.

Turquia

Reserva formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

Amb una reserva pel que fa a l'apartat 2 de l'article 31.

Ucraïna

Reserves formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 relatiu als estats privats de la possibilitat d'esdevenir part en el Conveni a causa del procediment que estableix l'article 25 d'aquest Conveni.

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna no es considera obligada per les disposicions de l'article 31 del Conveni que estipulen que qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia a petició d'una de les parts en la controvèrsia i declara que una controvèrsia d'aquesta na-

turala només pot ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions formulades en el moment de la signatura i confirmades en el moment de la ratificació:

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni sobre substàncies psicòtropes, segons el qual a certs estats se'ls priva de la possibilitat d'esdevenir part en aquest Conveni, tenen un caràcter discriminatori i considera que el Conveni, de conformitat amb el principi de la igualtat sobirana dels estats, ha de romandre obert a l'adhesió de tots els estats interessats sense discriminació ni restricció de cap tipus.

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni són contradictòries amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, la qual proclamava la necessitat " de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions " [Resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960].

Vietnam

Reserva:

El Govern vietnamita formula una reserva sobre la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22 relatiu a l'extradició i a l'apartat 2 de l'article 31 relatiu a l'arranjament de controvèrsies.

Sèrbia i Montenegro²

Confirmada en el moment de la successió:

Amb una reserva pel que fa a l'article 27 del Conveni.

Xina

Reserves:

1. El Govern xinès formula reserves respecte de l'apartat 2 de l'article 48 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 i l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971.

Declaracions:

2. La signatura i la ratificació per les autoritats de Taiwan en nom de la Xina, el 30 de març de 1961 i el 12 de maig de 1969 respectivament de la Convenció única sobre estupefaents de 1961, i el 12 de maig de 1969 de la Convenció única sobre estupefaents de 1961 i la signatura per aquestes mateixes autoritats del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971, el 21 de febrer de 1971, són il·legals i, per consegüent, són nul·les i sense validesa.

**Esmenes a les llistes I, II, III i IV
annexades al Conveni**

(Article 2 del Conveni)

Llista	Decisió de la Comissió dels Estupefaents		Data de la notificació de la decisió per la Divisió d'Estupefaents de la Secretaria
	Número	Data	
I-IV	6 (XXVII)	24 de febrer de 1977	10 de juny de 1977 (NAR/CL.1/1977)
I	3 (S-V)	16 de febrer de 1978	20 de juny de 1978 (NAR/CL.4/1978)
II, IV	4 (XXVIII)	22 de febrer de 1979	28 de març de 1979 (NAR/CL.3/1979)
II	4 (S-VI)	14 de febrer de 1980	31 de març de 1980 (NAR/CL.6/1980)
I	5 (S-VI)	14 de febrer de 1980	31 de març de 1980 (NAR/CL.7/1980)
IV	2 (XXIX)	4 de febrer de 1981	3 d'abril de 1981 (NAR/CL.2/1981)
IV	3 (XXIX)	4 de febrer de 1981	3 d'abril de 1981 (NAR/CL.8/1981)
IV	4 (XXIX)	4 de febrer de 1981	3 d'abril de 1981 (NAR/CL.9/1981)
IV	5 (XXIX)	4 de febrer de 1981	3 d'abril de 1981 (NAR/CL.10/1981)

Notes

1. La República Democràtica d'Alemanya es va adherir al Conveni el 2 de desembre de 1975 amb reserves i declaracions.

2. L'Antiga Iugoslàvia va signar i ratificar el Conveni el 21 de febrer de 1971 i el 15 d'octubre de 1973, respectivament, amb la reserva següent:

“Amb una reserva pel que fa a l'article 27 del Conveni.”

3. Signatura en nom de la República de la Xina el 21 de febrer de 1971.

4. Els dies 6 i 10 de juny 1997, el secretari general va rebre dels Governos xinès i britànic unes comunicacions respecte de l'estatut de Hong Kong. En recuperar l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Conveni també s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

A més, la notificació feta pel Govern xinès contenia les declaracions següents:

1. La reserva formulada per la República Popular de la Xina relativa a l'apartat 2 de l'article [31] del Conveni també s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

2. De conformitat amb l'article 28 del Conveni, la República Popular de la Xina declara que la Regió Administrativa Especial de Hong Kong és una regió distinta als efectes del Conveni.

5. En una comunicació rebuda pel secretari general el 20 de desembre de 1973, el representant permanent d'Espanya a l'Organització de les Nacions Unides va fer la declaració següent:

Espanya es considera responsable, en l'àmbit internacional, del Territori del Sàhara; les disposicions del Conveni de Viena de 1971 sobre substàncies psicòtropes també s'aplicaran doncs a aquest territori.

6. El 12 d'abril de 1994, el secretari general va rebre del Govern grec la comunicació següent:

L'adhesió de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia al Conveni sobre substàncies psicòtropes, conclòs a Viena el 21 de febrer de 1971, no implica el seu reconeixement per la República hel·lènica.

7. Amb la declaració que les disposicions del Conveni s'apliquen al conjunt del Territori de la República Francesa (departaments europeus i d'ultramar i territoris d'ultramar).

8. El dia 20 de juny de 1994, l'instrument d'adhesió del Govern de Myanmar al Conveni va ser rebut pel secretari general. L'instrument anava acompanyat de les reserves següents:

El Govern de la Unió de Myanmar no es considera obligat per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19.

El Govern formula una reserva respecte de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22 relatiu a l'extradició i no es considera obligat per aquesta disposició.

El Govern de la Unió de Myanmar declara, a més, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, relatiu a la submissió a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o l'aplicació del Conveni.

Pel que fa a la reserva formulada respecte de la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22, l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni estipula que "A menys que dins d'un termini de dotze mesos, a comptar de la data de la comunicació de la reserva pel Secretari General, dita reserva sigui objectada per un terç dels Estats que hagin firmat el Conveni sense reserva de ratificació, que l'hagin ratificat o que s'hi

hagin adherit abans d'expirar dit termini, la reserva es considerarà autoritzada, però s'entendrà, tanmateix, que els Estats que hagin formulat objeccions a aquesta reserva no estaran obligats a assumir, envers l'Estat que la va formular, cap obligació jurídica emanada d'aquest Conveni que estigui afectada per dita reserva."

En expirar un termini de dotze mesos després de la seva data de circulació (és a dir el 20 de setembre de 1994), cap dels estats part en el Conveni no havia presentat cap objecció contra la reserva en qüestió. Per consegüent, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 32 del Conveni, aquesta reserva és considerada com autoritzada i l'instrument va ser acceptat en dipòsit el 21 de setembre de 1995.

9. Amb declaració d'aplicació a Niue i Tokelau.

10. La signatura en nom del Govern paraguaià havia estat posada precedida de la menció "ad referendum", de conformitat amb les instruccions que figuren en els plens poders. En una comunicació rebuda pel secretari general el 12 d'octubre de 1971, el representant permanent del Paraguai a l'Organització de les Nacions Unides va precisar que l'expressió "ad referendum" havia de ser entesa en el sentit que el Conveni en qüestió estava sotmès a ratificació de les autoritats constitucionals paraguaianes i al dipòsit d'un instrument de ratificació en les condicions estipulades per l'article 25 del Conveni.

11. Per al Regne a Europa. A partir del 10 de març de 1999: per a les Antilles Neerlandeses.

12. El 13 de setembre de 1999, el Govern portuguès va informar el secretari general que el Conveni s'aplicaria a Macau.

Més tard, els dies 18 de novembre i 3 de desembre de 1999, el secretari general va rebre dels Governos xinès i portuguès unes comunicacions respecte a l'estatut de Macau. En recuperar l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Conveni també s'aplicaria a la Regió Administrativa Especial de Macau.

A més, la comunicació del Govern de la República Popular de la Xina formulava la reserva següent:

1. La reserva formulada pel Govern de la República Popular de la Xina respecte de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni també s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Macau.

2. De conformitat amb l'article 28 del Conveni, el Govern de la República Popular de la Xina declara que la Regió Administrativa Especial de Macau constitueix una regió distinta als efectes del Conveni.

El Govern de la República Popular de la Xina assumirà la responsabilitat dels drets i les obligacions internacionals que resultin de l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Macau.

13. Txecoslovàquia s'havia adherit al Conveni el 13 d'octubre de 1988, amb les reserves i les declaracions següents:

Reserves

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 32 del Conveni, la República Socialista Txecoslovaca no es considera obligada per les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 19 del Conveni, en la mesura que concerneixen estats que estan privats de la possibilitat d'esdevenir part en el Conveni segons el seu article 25.

[La República Socialista Txecoslovaca] no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni que regula la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia i declara que, per sotmetre una controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, és necessari l'acord de totes les parts en la controvèrsia.

Declaracions

- Respecte de l'article 25 del Conveni:

La República Socialista Txecoslovaca declara que les disposicions de l'article 25 del Conveni són contràries al principi de la igualtat sobirana i tenen un caràcter discriminatori. A aquest respecte, la República Socialista Txecoslovaca reafirma la seva posició segons la qual el Conveni hauria d'estar obert a la participació de tots els estats.

- Respecte de l'article 27 del Conveni:

La República Socialista Txecoslovaca també considera necessari declarar que les disposicions de l'article 27 del Conveni estan en contradicció amb la Declaració sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la resolució 1514 (XV) del 14 de desembre de 1960, en la qual es proclama la necessitat de posar, de manera ràpida i incondicional, punt final al colonialisme sota totes les seves formes i en totes les seves manifestacions.

Més tard, el 22 de gener de 1991, el Govern txec va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva feta en el moment de l'adhesió respecte de l'apartat 2 de l'article 31.

14. El 13 de desembre de 1990, el secretari general va rebre del Govern del Regne Unit una declaració en què precisava que el Conveni s'aplica a Hong Kong i a les Illes Verges Britàniques i que, de conformitat amb l'article 28 del Conveni, Hong Kong i les Illes Verges Britàniques constitueixen cada una, una regió separada respecte del Conveni.

Després, el 3 de juny de 1993, el Govern del Regne Unit va notificar al secretari general que havia estès l'aplicació del Conveni a Anguila, a les Bermudes, al Territori Antàrtic Britànic, a les Illes Caiman, a les Illes Falkland, a Gibraltar, a Montserrat, a les Illes Geòrgia del Sud i a les Illes Sandwich del Sud i a les Illes Turks i Caicos.

A aquest respecte, el 4 de febrer de 1994, el secretari general va rebre del Govern argentí la declaració següent:

La República Argentina rebutja la declaració d'aplicació territorial formulada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord relatiu al Conveni sobre substàncies psicòtropes aprovat a Viena el 21 de febrer de 1971 respecte de les Illes Malvines, la Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud i reafirma la seva sobirania sobre aquestes illes, que formen part integrant del territori nacional.

Més tard, el 4 de gener de 1995, el Govern britànic va notificar al secretari general el següent:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no té cap

dubte de la sobirania britànica sobre les Illes Falkland, la Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud i al dret que en resulta per a ell d'estendre l'aplicació del Conveni als seus territoris. Només pot que rebutjar, ja que són sense fonament, les reivindicacions territorials del Govern argentí sobre aquestes illes.

A més, mitjançant una comunicació rebuda el 25 de novembre de 2002, el Govern britànic va informar el secretari general que el Conveni també s'aplicaria a l'Illa de Man. El Govern britànic també va declarar el següent:

De conformitat amb l'article 28, el Regne Unit declara a més, que l'Illa de Man i cadascun dels territoris els noms dels quals figuren a continuació i als quals el Conveni s'aplica des del 3 de juny de 1993: Anguila, Bermudes, Territori Antàrtic Britànic, Illes Caiman, Illes Falkland, Gibraltar, Montserrat, Geòrgia del Sud i Illes Sandwich del Sud, Illes Turks i Caicos constitueixen una regió distinta als efectes del Conveni.

A més, el 20 de febrer de 2003, el secretari general va rebre del Govern argentí, la comunicació següent:

A aquest respecte, la República Argentina reitera el contingut de la nota de data 4 de febrer de 1994 en què rebutjava la declaració d'aplicació territorial formulada, el 3 de juny de 1993, pel Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord relativa a aquest Conveni respecte de les Illes Malvines, la Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud, que formen part integrant del territori argentí. A més, rebutja la comunicació del Govern britànic en què manifestava la intenció d'estendre l'aplicació del Conveni sobre substàncies psicòtropes de 1971 al territori que anomena "Territori Antàrtic Britànic" i afirma que aquesta comunicació no modifica de cap manera els drets de sobirania de la República Argentina sobre el Sector Antàrtic Argentí.

Igualment, la República Argentina rebutja la comunicació del Regne Unit de data 3 de desembre de 2002 i qualsevol document, acte o activitat com també els efectes susceptibles de resultar d'aquesta comunicació o de la pretesa extensió de l'aplicació territorial i la designació d'aquests territoris com a dependències del Regne Unit.

L'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les Resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25 en què reconeix que hi ha un litigi de sobirania relatiu a la "Qüestió de les Illes Malvines", i demana insistentment als Governos de la República Argentina i el Regne Unit de reprendre les negociacions per tal de trobar, al més aviat, una solució pacífica i definitiva al seu litigi, recorrent als bons oficis del secretari general que haurà d'informar l'Assemblea General dels progressos assolits.

La República Argentina reafirma els seus drets de sobirania sobre les Illes Malvines, la Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud com també els espais marítims dels voltants, que formen part del seu territori nacional. A més, reafirma els seus drets de sobirania sobre el Sector Antàrtic Argentí i la validesa del Tractat sobre l'Antàrtic signat a Washington l'1 de desembre de 1959.

El Govern argentí demana al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides que es digni notificar als estats part i als estats contractants del Conveni sobre substàncies psicòtropes aquesta comunicació. També demana al secretari general que la trameti a la Junta Internacional de Fiscalització d'Estupefants.

L'11 d'abril de 2003, respecte de Jersey amb la declaració següent:

De conformitat amb l'article 28 del Conveni, declaro a més que Jersey constitueix una regió distinta als efectes del Conveni.

15. Atès que cap estat part no ha presentat objeccions contra les reserves en qüestió de la República Federal d'Alemanya en expirar el termini de dotze mesos després de la data de la seva difusió pel secretari general (1 de desembre de 1976), aquestes reserves han estat considerades com autoritzades de conformitat amb les disposicions de l'article 32 del Conveni. Vegeu també la nota 1.

16. Respecte de la declaració anterior, el secretari general va rebre el 29 d'octubre de 1979 del Govern israelià la comunicació següent:

"El Govern de l'estat d'Israel ha constatat el caràcter polític de la declaració formulada pel Govern kuwaitià. El Go-

vern israelià considera que aquest Conveni no és el lloc per a proclamacions polítiques d'aquesta mena. A més, aquesta declaració no pot de cap manera modificar les obligacions que incumbeixen a Kuwait en virtut del dret internacional general o de convenis particulars. Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern de l'estat d'Israel adoptarà envers el Govern kuwaitià una actitud de total reciprocitat."

Després, el 14 de maig de 1990, el secretari general va rebre del Govern israelià una objecció idèntica en essència, mutatis mutandis, respecte de la declaració formulada per Bahrain.

17. Mitjançant una notificació rebuda el 6 de maig de 1994, el Govern búlgar va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada en el moment de l'adhesió respecte de l'article 31.

18. Atès que cap estat part en el Conveni no ha presentat cap objecció contra la reserva en qüestió del Canadà abans de l'expiració d'un termini de dotze mesos a comptar de la seva difusió pel secretari general (el 9 de setembre de 1987), aquesta reserva és considerada com autoritzada de conformitat amb les disposicions de l'article 32.

19. Mitjançant una comunicació rebuda el 8 de desembre de 1989, el Govern hongarès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva relativa a l'apartat 2 de l'article 31 formulada en el moment de la ratificació.

20. Atès que cap estat part en el Conveni no ha presentat cap objecció contra la reserva en qüestió de Papua Nova Guinea abans de l'expiració d'un termini de dotze mesos a comptar de la seva difusió pel secretari general (el 19 de desembre de 1980), la reserva a l'apartat 1 de l'article 10 ha estat considerada com autoritzada de conformitat amb les disposicions de l'article 32.

21. El 29 de gener de 1981, el secretari general va rebre del Govern peruà els aclariments següents respecte de la reserva a l'article 7:

Les plantes silvestres que han motivat la reserva esmentada són dues: es tracta de la Ayahuasca, una liana que es troba a la regió amazònica i que conté el prin-

cipi actiu N, N- dimetiltriptamina, i d'un cactus de forma cilíndrica conegut amb el nom de San Pedro, que conté mescalina i que creix a les zones desèrtiques del litoral i de la regió andina. L'Ayahuasca és utilitzada per diversos grups ètnics amazònics amb motiu de cerimònies màgiques i religioses o durant ritus d'iniciació de la pubertat; el San Pedro és utilitzat amb motiu de cerimònies màgiques pels bruixots o xamans indígenes. Donat el seu contingut psicòtrop, aquestes dues plantes entren en el marc de les reserves autoritzades segons l'apartat 4 de l'article 32 del Conveni.

22. El 16 d'octubre de 1997, el Govern polonès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva formulada respecte de l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni que havia estat formulada en el moment de la ratificació.

Reserva formulada pel Principat d'Andorra a l'article 31 del Conveni sobre substàncies psicòtropes

"El Principat d'Andorra no es considera obligat per les disposicions de l'article 31 que estableixen la submissió obligatòria a la Cort Internacional de Justícia de qualsevol controvèrsia que no pugui ser resolta de la forma indicada a l'apartat 1. El Govern andorrà considera que perquè una controvèrsia sigui sotmesa a la consideració de la Cort Internacional de Justícia cal obtenir en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia."

Edicte

Atès que el Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984, és vigent al Principat d'Andorra des del 22 d'octubre del 2006;

Atès que l'article 21 del Conveni esmentat preveu que tot estat part pot declarar, en virtut d'aquest article i en qualsevol moment, que reconeix la com-

petència del Comitè contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions en les quals un estat part pretén que un altre estat part no compleix les seves obligacions pel que fa a aquest Conveni;

Atès que l'article 22 del Conveni esmentat preveu que tot estat part en aquest Conveni pot declarar en tot moment que reconeix la competència del Comitè contra la Tortura per rebre i examinar comunicacions presentades per compte de particulars que depenguin de la seva jurisdicció que al·leguin ésser víctimes d'una violació per un estat part de les disposicions del Conveni;

Atès que el Govern, en la sessió del 4 d'octubre del 2006, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, del 19 de desembre de 1996, va acordar l'aprovació de declaració del Principat d'Andorra relativa al Conveni esmentat;

Atès que, d'acord amb l'apartat 2 del mateix article 25 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, el Govern ho ha comunicat als coprínceps i al Consell General el 19 d'octubre del 2006;

Vista la publicació de la declaració del Principat d'Andorra relativa al Conveni esmentat al Butlletí del Consell General núm. 43 del 19 d'octubre del 2006;

Atès que, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, s'ha atorgat l'autorització dels Coprínceps i del Consell General per a l'acceptació de declaració del Principat d'Andorra relativa al Conveni esmentat;

Es fa pública la declaració del Principat d'Andorra al Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984 següent:

"1. El Principat d'Andorra reconeix, de conformitat amb l'article 21 del Conveni, la competència del Comitè contra la Tortura per rebre i examinar les comunicacions en les quals un estat part al·legui que un altre estat part no compleix les obligacions que li imposa el Conveni.